

Motrišta

Pred neko vrijeme rekao mi je suprug kako u ovoj rubrici samo "tučem" po onima koji su nešto loše učinili, ili pišem o događanjima, koja nisu pozitivni, i kako je vrijeme za nešto dobro. Kaže se isto tako kako "pozitivne" vijesti nisu "vijesti", već interes čitatelja drži se izvješćima o negativnim pojavama u našem životu, a ove novine nisu nikakva iznimka u takovim pogledima. I zaista kriva sam, jer sam u ovoj rubrici pisala samo o negativnim događanjima, koja utječu na naš život. No, ovaj puta želim vam napisati o nečem što me je zaista oduševilo u Kanadi, ali i u Hrvatskoj. To je humanitarna udruga "DORA".

Prvo, pred koji dan čula sam nekog tko je rekao kako ne želi pomoći ovu udrugu, jer je vezana na neku drugu, sličnu udrugu, koja mu nije "po mjeri". "DORA" je, moram vas sve izvijestiti, samo svoja, ne radi s niti jednom drugom udrugom, već marljivo skuplja i dijeli pomoć štitičenicima kojih ima na tisuće.

Kako znate bila sam u Hrvatskoj na proslavi desete obljetnice "DORE". Oduševljena sam radom, poletom, marljivošću, hrabrošću i poštenjem dragovoljaca ove udruge, no to sve što sam rekla nije niti desetina onog što sam doživjela - u meni se stvorilo nešto novo, neki poseban osjećaj divljenja prema ljudima iz DORE.

Od samog početka, od okruglog stola DORE, gdje se govorilo o radu ove udruge, gdje je rečeno kako je DORA pomogla preko 5000 djece, koji su sada mladi ljudi, na putu za život, s povjerenjem u sebe i druge, ili kako je ta udruga donijela promijene u životima mnogih, vratila osmjeh onima koji su te osmjeh izgubili, ili više nisu mogli vjerovati u ljubav bližnjega svoga, pa do kulminacije proslave u Hrvatskom Narodnom Kazalištu gdje je, uz prisustvo više stotina djece koja su kumčad ili štitičnici ove udruge, proslavljena deseta obljetnica rada DORE, udruge koja radi i živi za djecu Hrvatske.

Često puta gledamo i slušamo o uspjesima ove ili one udruge, gledamo nasmijane ljude koji su promijenili život nekog, dali novo povjerenje drugima, ali i samima sebi kroz svoj rad - i sretni smo tada da na svijetu ima takovih koji su sebe podredili drugima, i rade za dobrobit drugih bez imalo uskraćivanja sebi. Takova je DORA, te kumovi koji pomažu djecu Hrvatske za vrijeme i nakon Domovinskog rata, kako niti jedno dijete koje je izgubilo jednog ili oba roditelja ne bi bilo uskraćeno za sretno djetinjstvo. Jasno, nitko od nas ne može zamijeniti majku mladom Mariju Šariću koji piše u samom osnutku DORE "Ja sam iz Vukovara. Imam seku ranjenu. I ja sam ranjen. U Vukovaru je sve razrušeno, pa sam došao u Zagreb. Ja bih želio nešto od igračaka i slatkiša. Mene je general major poslao u autobus za Beograd. Ja sam pročitao da piše Beograd. Vukovar je puno, jako razrušen. Moja kuća je razrušena. Moja majka je poginula isto kad sam ja i moja seka ranjeni."

Nitko ne može zamijeniti majku, ili ublažiti tu bol, no danas je Mario Šarić bio na proslavi desete obljetnice DORE, krasan, nasmijan mladić - a pred njim je budućnost, budućnost za koju su radili svi iz DORE, i dobrovoljci, i kumovi, i svi Vi koji ste ikada pomogli DORU ili rad te udruge.

Danas ne mogu a da ne spomenem grupu dobrovoljaca iz naše sredine koji su sebe podredili onima koji ih trebaju. Vi ih svakodnevno srećete, a posebno o njima slušate svakog mjeseca lipnja - već deset godina - kad se održava DORIN golf turnir u Torontu, u organizaciji nekolicine dobrih ljudi. Previše ih ima da ih sve spomenem, no dozvolite mi da ipak istaknem neke koji su tako promijenili svoj život radom u ovoj organizaciji, da bi im svatko od Vas mogao biti i ljubomornim - jer, lijepo je raditi u DORI s ovako širokim ljudima!

Ova deseta obljetnica, za koju su tako marljivo radili Stanko Trtnanj, njegov partner Bohdan Galamaga, Joe Draganjac, Brett Bandula, Steve Krašić, Jerry Pressman, Paul Grossy i mnogi drugi, poseban je događaj. Slavili smo mnogo stvari - i svaki taj praznik nešto je posebno. Ova deseta obljetnica DORE je obljetnica života i budućnosti mnogih, čija su srca bila razbijena, osmjeha više nije bilo, budućnost je bila crna, a žalost velika. Na ovoj obljetnici kucalo

DORINA ekipa iz Kanade, s prijateljima, u predahu na ručku u Cazmi

je veliko srce mnogih dragovoljaca koji su našli sebe u ovom radu, i koliko god teško radili - pred očima im je osmijeh mladog Marija Šarića, koji danas ima budućnost.

Svakog lipnja dragovoljci DORE iz naše zajednice organiziraju golf turnir. Svakog lipnja, skupljaju se mnogi igrači golfa, koji uz dobro druženje znaju da svaki cent odlazi za djecu ili studente u Hrvatskoj, kojima se time osigurava budućnost. Gledala sam dragovoljce DORE iz Hrvatske, koji rade u skromnim prostorijama, na dotrajalim kompjutorima, u stalnom društvu djece ili osoba kojima nužno treba neka pomoć. Gledala sam ih i uživala, i danas kad pišem ovaj članak rani su jutarnji sati u Zagrebu, i ne mogu zaspati dok ne stavim ove retke na papir, jer u grlu me nešto steže dok razmišljam o Mariju Šariću, ili baki Ljerki Franković, koja je svaki mjesec donosila 50 kuna od svoje male penzije za bilo koje dijete kojem je pomoć nužna.

Na svakoj našoj obljetnici vijore se hrvatske zastave. Na ovoj proslavi obljetnice uz zvukove hrvatskog folklora, vijorile su se svugdje uz naše drage hrvatske zastave i DORINE zastave, no ono što je bilo najočitiije, ono što se najviše vijorilo - bili su široki osmjesi djece koji opet vjeruju u ljubav i dobročinstva i budućnost.

Za naše kanadske dragovoljce, od kojih su neki i Kanadani ne-hrvatskog porijekla, dozvolite mi da se zahvalim na engleskom jeziku: well done and thank you, a onim drugim Hrvatima, koji su sebe predali djeci Hrvatske kada su ih najviše trebali i slijedili su onu poznatu, "činili smo što nam je bila dužnost", a ponašali su se prema onoj izreci: "Zaista, kažem Vam, što god učiniste jednomu od moje najmanje braće, meni učiniste!" (Evangelje po Mateju:25,40) - mislim da hvala nije ni nužna. Osmijeh djeteta najveća im je hvala. To znam jer sam gledala jednog kuma iz Južne Afrike kako samo grli svoje nasmijano kumče.

I kad u najljepšem mjesecu godine, mjesecu lipnju, čujete o DORINOM golf turniru, javite se. Vjerovali ili ne, negdje u Hrvatskoj postoji dijete koje baš samo Vas čeka. Pogledajte našeg Stanka Trtnja ili Boba Galamagu s vječnim osmijehom na licu - to dolazi iz onog velikog zadovoljstva i saznanja da svaki DORIN golf turnir pomogne 25-etero djece za godinu dana! Osmijeh svakog djeteta, koje je bilo u HNK na proslavi 10. obljetnice DORE najveća je i jedina nagrada koji želi svaki onaj koji radi u DORI. Ja sam bila samo promatrač, no danas ujutro (a ova su Motrišta pisana u Zagrebu, dva-tri dana nakon proslave "Dore"), kad se Zagreb polako budi iz snova, pred očima su mi osmjesi bezbrojnih mladih, kojima DORA život znači. U mojem slučaju - vrijeme je da se i ja pridružim DORI - a možda i Vi.

Tako ja mislim.

Valentina

Cijena \$2.00

Dvobroj 93/94 - 31. X. 2001.

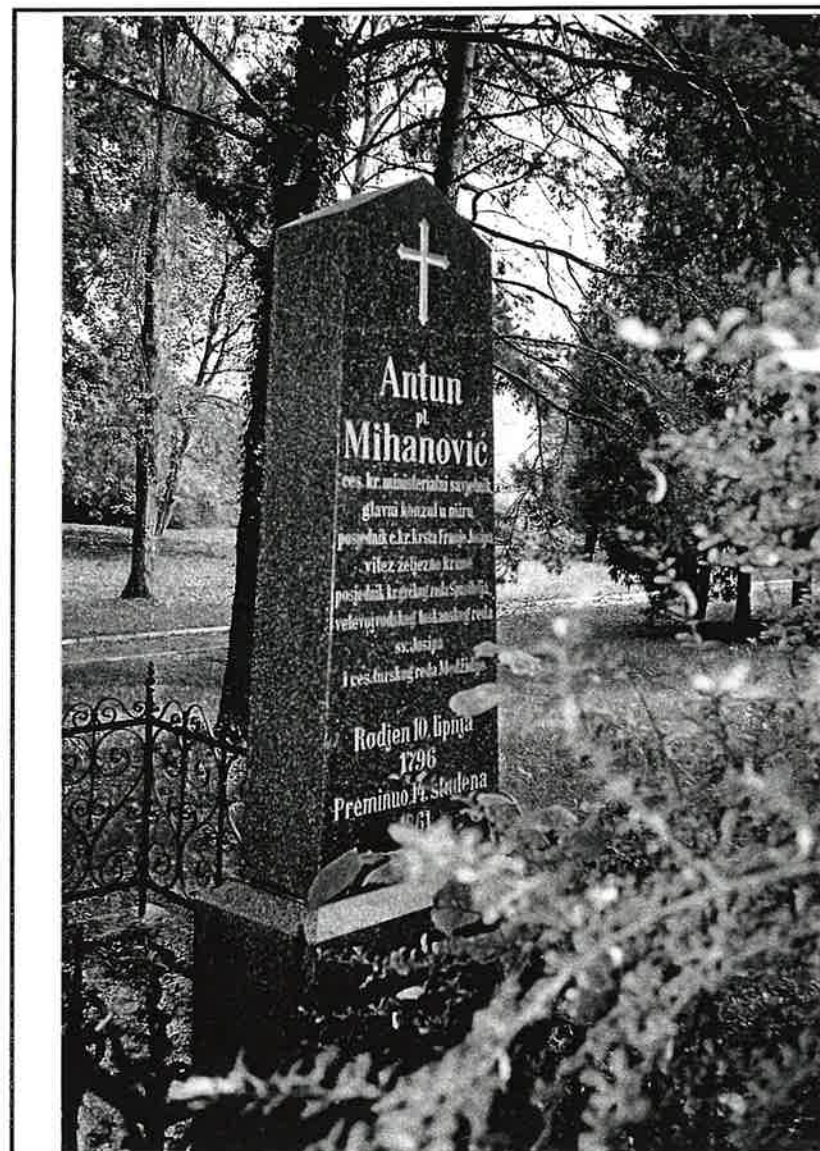

Hrvatska ISKRA

Kanadsko - Hrvatski Vjesnik • Canadian Croatian Journal
(bivši "CIRKULAR" za Toronto i okolicu)

Čitajte
U OVOM BROJU :

- Deseta obljetnica DORE
- Drama u hrvatskim bolnicama
- Potpisan sporazum o stabilizaciji i pridruživanju EU
- Tjelovo blagdan, Sveta tri kralja radni dan
- HSS: tražimo rekonstrukciju Vlade
- Veliki prosvjed u Zagrebu
- Razgovor s Damiron Borovčakom
- Oslobođeni Kupreškići vratili se u Bosnu
- Rat je počeo
- S okusom mora i soli
- Posjetite Čabar
- Za čavrljanje uz šalicu kave....
- Nesanica
- Motrišta

Na Dan mrtvih sjetimo se svih onih koji su nas zadužili

NESANICA, bolest modernog doba

Posljedice pomanjkanja sna su različite: opadanje životne energije, pojava uznemirenosti, gubitak osjećaja za vrijeme i prostor, kroničan umor, tamni podočnjaci, poremećaj metabolizma, slabljenje pamćenja.

Često mala djeca ne mogu zaspati onda kada njihovi roditelji to žele. Da bi olakšali njihov put u carstvo snova odrasli im čitaju priče kojima razigravaju njihovu maštu i potiču im mozak da ubrzano projicira događaje koji slijede. Nerijetko od monotonije zvuka svog glasa prije zaspe onaj koji čita nego onaj koji sluša.

Mi odrasli pustimo pak da nas uspravljaju knjige, časopisi ili emisije s malog ekrana. A onda, obično, pročitatmo neku intrigantnu rečenicu ili čujemo istu takvu vijest, počnemo razmišljati, razbudimo se i - od spavanja ništa.

Nesаница se ne smatra bolešću u doslovnom smislu, ali ako uzmemo u obzir da 35 posto ukupne populacije pati od povremenih nesаница, a 20 posto od kroničnih, onda je moramo smjestiti među svojevrsna oboljenja modernog doba.

Svatko od nas povremeno pati od nesанице. To nas ne zabrinjava pretjerano sve dok ne pređe u kronično. Onda započinju problemi, jer se mozak ne odmara koliko mu je potrebno.

Odraslima je dovoljno oko osam sati sna do otprilike šezdesete godine starosti, a poslije je dovoljno i šest sati. Međutim, polovica populacije iznad šezdeset godina pati od posljedica kronične nesанице.

Posljedice pomanjkanja sna su različite: opadanje životne energije, pojava uznemirenosti, gubitak osjećaja za vrijeme i prostor, kronični umor, tamni podočnjaci, poremećaj metabolizma, slabljenje pamćenja... Problemi se gomilaju i izgledaju nerješivi, simptomi menopauze su izražajniji, a javlja se i niz drugih tegoba koje vode u ozbiljnija oboljenja.

Kod žena uzroci nesаница su slični: promjena vremenske zone kod dugih putovanja, rad u smjenama, tuga za izgubljenom voljenom osobom, depresija, brige, nervoza, stres, velika uzbuđenja tijekom dana, nikotin, alkohol, prekomjerne količine kave, dugo spavanje tijekom dana, fizička i intelektualna naprezanja prije noćnog odmora, pojačani rad štite žlijezde...

Neki lijekovi također mogu biti njezini direktni uzročnici. To su oni koji sadrže hormone štitnjače, kofein, efedrin, teofilin, te različite stimulanse. Moramo voditi računa da ih pijemo tijekom dana, a ne neposredno prije spavanja. I odvikavanje od lijekova poput sedativa, hipnotika, različitih anksiolitika i antidepressiva može prouzročiti duže nesанице. Takvu vrstu lijekova ne smije se naglo prestati uzimati, već postupno smanjivati dozu.

Proljeće nosi sa sobom različite alergije. Posljedice pokušavamo ublažiti antihistaminicima koji kao popratnu pojavu najčešće izazivaju pospanost. Dnevno drijemanje smanjuje sate noćnog odmora i tu započinje još jedan problem. Različite bolesti, kao nepravilan rad prostate, cistitis koji uzrokuje učestalo mokrenje i višekratno dizanje tijekom noći, srčani problemi, kronični artritični bolovi, sve to vodi u kroničnu nesаницu.

Otklonimo uzroke umjesto da liječimo posljedice

Uočili smo da je nesаница posljedica našega općeg stanja, tegoba i navika. Tu upadamo u zamku, jer pokušavamo liječiti posljedicu, a ne uzrok. Najlakše je otići liječniku i izmoliti sedativ ili hipnotik, jer se oni izdaju uz recept. Ako lijek ne djeluje onako kako smo priželjkivali, samoinicijativno povećavamo dozu. Uzimanje visokih doza sedativa izaziva dnevnu pospanost i umor, što stvara dojam da nam je od njih još i gore. Da bismo uopće ujutro profunkcionirali nalijevamo se kavom jer ona trenutno razbudi. Popili smo veliku količinu kofeina koja će nas održati budnima i danju i noću. Uvečer popijemo sedativ, koji u kombinaciji s kofeinom stvori još veću zbrku. Dugotrajno uzimanje lijekova stvara ovisnost i umjesto okrepljujućeg prirodnog sna budimo se umorniji nego što smo legli. Na kraju opet započinju periodi nesанице koju su za naš organizam još gori. Tijelo i mozak su umorni, prag tolerancije na satove nespavanja sveden je na nulu. Vratili smo se na početak. Moramo opet k liječniku.

Pilula je izlaz za nuždu, a ne svakodnevna terapija

Jesu li nam lijekovi doista odmah potrebni i jesmo li našli malo vremena i razmislili kako sebi pomoći i bez njih?! Istina, najmanje truda i vremena oduzima nam gutanje pilule. Ipak, dobro bi bilo potruditi se i pokušati pronaći rješenja koja će nam olakšati besane noći i bez njih.

Ako nismo sigurni zašto ne spavamo dovoljno, a ozbiljno bolesni nismo, promotrimo našu spavaću sobu. Možda uočimo nešto što nam ometa san. Televizori u spavaonicama nisu poželjni. Izbacimo ih. Zdravije ćemo spavati, a možda i primijetimo da pokraj nas leži netko tko može zaokupiti našu pažnju i relaksirati nas tako da kontinuirano spavamo osam do deset sati. Naime, seks je siguran lijek, a ako i izazove ovisnost, to je poželjna popratna pojava. Ujutro ćete se probuditi osvježeni i opušteni.

Kako spavaonicu ne biste doživljavali kao mučionicu, evo još nekoliko praktičnih savjeta. Istuširajte se prije spavanja, tijelo osvježite s nekoliko kapi lavande. Ako odmah ne možete zaspati, pomoći će vam nekoliko malih zalogaja bogatih bjelančevinama, jer one sadrže esencijalnu aminokiselinu triptofan, koja prirodno potiče na san. Čaša toplog mlijeka, čajevi od kamilice i gospine trave smiruju nadražene živce i isto tako mogu puno pomoći da u san utonemo prirodnim putem. Sve važne razgovore i stresne situacije treba izbjegavati prije odlaska na počinak. Nije preporučljivo čitati literaturu koja zahtijeva veliki mentalni napor. To će nas potpuno razbuditi i bezuspješno ćemo se vrpolti u krevetu. Sat boravka na svježem zraku osigurava dovoljno kisika našim stanicama, što također smiruje i opušta.

Ako vam se, kad legnete, usprkos svemu misli roje po glavi, sjetite se poznate rečenice Scarlett O'Hare: "Mislit ću sutra. Sutra je novi dan!". Laka vam noć!!!

(Ljiljana Turković)

ZA STUDENTE KOJI ŽELE BOLJE PAMTITI

Učenje je izrazito naporan intelektualni rad. Ako ste primorani polagati više ispita za redom, a uglavnom jeste, pomozite svome organizmu kako bi vas pratio na tom zahtjevnom i složenom poslu.

Dat ćemo Vam nekoliko savjeta kojima možete prehranom poboljšati koncentraciju, odgoditi umor i olakšati ispitne rokove.

Kako bi učenje bilo učinkovitije i neometano, kako ne bi došlo do energetskog pada u organizmu:

- * jedite više puta dnevno i nikada za knjigu ne sjedajte gladni. Potrebno je planirati najmanje četiri obroka na dan. Hrana mora biti lako probavljiva, pripremljena kuhana ili pečena. U svakom obroku je potrebno planirati veće količine ugljikohidrata jer mozak "traži" velike količine šećera. Tako obavezno jedite musle, cerealije, rižu, žgance, tjesteninu, čokolino, puding...

- * velike količine kave mogu biti razlogom lagane dehidracije. Kava je diuretik, pijemo je kako bi održali budnost, a pritom nenamjerno možemo izgubiti tekućinu i minerale...

- * dobro je piti ledeni čaj koji osvježava, i nadoknađuje vodu. Posebno pomažu izotonični napitci za sportaše koji obiluju vitaminima i mineralima, podižu budnost i poboljšavaju koncentraciju.

- * izbjegavajte gazirana pića koja zbog dugotrajnog sjedenja mogu biti uzrokom pojave plinova i grčeva u želucu.

- * iz istog razloga ne jedite kupuse i leguminoze (leća, grah, slanutak, chick-pea...)

- * namirnice za pripremu obroka usitnite, a u restoranima dobro žvačite - kvalitetno usitnjena hrana lakše se probavlja.

Za ispit se osigurajte sa dovoljno tekućine, tzv. energerskom čokoladom (uglavnom namijenjena sportašima) i, naravno, znanjem.

Pa sretno!

(Hinet)

IF YOU ARE STUDENT LOOKING FOR NEXT YEAR JOB OR YOU ARE A RECENT POST SECONDARY SCHOOL IF YOU ARE LOOKING FOR A JOB WITH THE FEDERAL GOVERNMENT, INCLUDING AGENCIES, SUCH AS CUSTOMS AND REVENUE GRADUATE CHECK THE INTERNET -VERY FREQUENTLY ON <http://jobs.gc.ca> or <http://www.ccra-adrc.gc.ca>

In memoriam

Ljubica Beba Bukatko

Pripala me je neobična čast da u ovim teškim trenucima zemaljskog rastanka s pokojnom Bebom - Ljubicom Bukatko s njezinom obitelji, mužem Kirilom, sinom Igorom i kćeri Andrejom i svim prijateljima i poznanicima koji smo je bolje poznavali, kažem par riječi o pokojnoj Ljubici. Nije to lako, ali ona je osoba koja zaslužuje da se o njoj kaže istina koja bi mogla poslužiti kao podstrek, kao svijetli primjer za nove generacije Hrvata, onda je to ne samo potreba nego i dužnost. Ona je fizički mrtva, ali njezin duh je živ, ovdje među nama, a neuništiva duša nadajmo se i vjerujemo u Nebu, jer to je zaslužila svojim zemaljskim životom, no ta odluka pripada Bogu, a ne nama.

Obično se u ovakim prigodama o osobama od kojih se rastajemo govori najljepše, po onoj latinskoj: de mortis bene - o mrtvima dobro. Međutim kad sumiramo njezin život, njezino djelovanje među nama, onda se ne mora naprezati i reći riječima zahvale i pohvale o pokojnoj Bebi, jer one bez obzira kako bile dostojanstvene i veličanstvene neće moći reći sve ono što pokojnica svojim životom i djelom zaslužuje. Plitke su sve riječi koje bi mogle opisati dubinu i snagu njezina duha.

Rodena u Visokom, Bosni ponosnoj, nakon osnovnog školovanja dolazi u centar Hrvatske, u Zagreb da se doškoluje gdje ostaje i živjeti sve do svog odlaska u Kanadu 1967. godine. U Zagrebu susreće i ljubav svog života, pratioca do njenog zadnjeg daha, Kirila. Uvijek zajedno, nerazdruživi, kao jedan duh u dva tijela, da ih je teško i zamisliti razdvojene, ali to je učinila neumoljiva smrt kojoj se svi moramo pokoriti. Ovaj uzorni bračni par mogao bi poslužiti kao svijetli primjer današnjim mladim braćnim parovima koji se nakon sitnih trzavica razdvajaju bez nekih većih

razloga, kao pravi uzor sloge i razumijevanja, prave bračne harmonije rijetko vidljive u današnjem bumom i ratobornom svijetu.

Iako je davno ostavila svoju Bosnu, voljela je svoju hrvatsku Bosnu i kad bi se sjetila svog djetinjstva i počela pričati koju zgodicu iz njega, oči bi joj zaigrale, a lice zasjajilo kao da se događaj zbiva u času njene priče.

Već odavno sa štapom u ruci, bolesna tijela koje se kretalo s mukom, ali nadasve zdrava i energična i pokretačkog duha koji je bio spiritus movens - pokretački duh za svoju obitelj, kao i za svoje društvo i sva društva kojima je ona pripadala, posebice za vrijeme Domovinskog rata od Šišatona, AMCA-e, Bederna Ljubavi, Katarine Zrinske, Binga, Hrvatske akcije za život i drugih udruga, kojih je ona bila vrlo aktivna članica. Bila je uvijek spremna, zanemariivši svoje zdravstvene poteškoće i probleme, usrdno i zaista radosno, s puno žara i energije pomoći drugima u nevolji, novčano, inteligentno, kreativnim prijedlozima i savjetom, radom kao što je karitativni Bingo ili za vrijeme 6.5 godina djelotvornog Šišatona ostajala je, zajedno s mužem, od početka do kraja, od 12 do 7 navečer, tjelesno gotovo iznemogla, ali vesela i inspirativnog duha, koja je zajedno s mužem Kirilom i inicirala ovu vrstu dragovoljne pomoći hrvatskoj djeci poginulih roditelja - branitelja na području Hrvatske i Bosne i Hercegovine, tako da moramo s pravom reći da je ona iznimka one latinske poslovice: Mens sana in corpore sano (zdrav duh u zdravom tijelu). U nje je bio nadasve zdrav i poletan duh u bolesnom tijelu. Njen život može služiti za pobudu svima onima koji svoj duh, duhovnu snagu podređuju i manjim tjelesnim nezgodama i poboljevanjima. Ona je svoje hrvatstvo dokazivala i širila svojim djelom, a ne pričom. Domovina koja se nosi u srcu, u duši, ne može se nikada izbrisati, pa iako po njoj gaze, ona je uvijek tu u tebi, u tvom biću. Sama je pokazala i dokazala onu latinsku: Verba sonant exempla trahunt, što će reći riječi samo zvuče, a primjeri privlače: daleko su važnija djela nego priče.

U ime svih njezinih suradnika, prijatelja, znanaca i u svoje osobno ime želim izraziti svoju iskrenu i duboku sućut suprugu Kirilu - Ti ne ostaješ sam, Ti si dio nas kao zajednice, dio nas, mi smo uz Tebe u ovim teškim trenucima kao jedna šira obitelj koja iskreno želi podijeliti tugu s Tobom da je lakše podnosiš, da je s nama podijeliš - isto tako sinu Igoru i kćeri Andreji, bližoj i daljoj rodbini, prijateljima i znancima ovdje u Kanadi, Americi, Hrvatskoj, Bosni i diljem cijeloga svijeta.

Draga Bebo, kako Te je svatko od milja zvao, Tvoj ozareni tjelesni osmijeh je umro, ali Tvoj veseli, neumorni duh prijateljstva i suradnje ostaje uvijek među nama: rodbini, pastoralcima, župljanima, mnogobrojnim prijateljima i znancima jer on je tu da nas osokolji na još veću suradnju i samoprijegor za dobrobit svake hrvatske duše u inozemstvu i Domovini u ovim teškim, sumornim trenucima moralno dekadentnog svijeta Judinih sljedbenika i poštovatelja, a Milostivi Bog nek Te nagradi vječnim mirom i spokojstvom na Nebu za sve one žrtve koje si učinila na svojoj prolaznoj životnoj stazi.

Počivala u miru Božjem!

Jozo Brkić

Jedno od zagorskih groblja

Annual Croatian American Catholic Clergy meeting Held in Hobart, Indiana

Hobart, Oct. 15-17, 2001 – The sixth Annual Croatian Clergy and Pastoral Workers of the USA and Canada Meeting was held at the National Headquarters of the Croatian Catholic Union of USA and Canada, Oct. 15 – 17, 2001. There were over forty participants present representing most of the Croatian Parishes and missions throughout the USA and Canada.

Croatian Parishes from Chicago and North Western Indiana along with the Croatian Catholic Union were the sponsors of the event.

The theme of this year's meeting was "The problems, Challenges and Solutions within Croatian Catholic Family at Home and in Diaspora". The main speaker and guest from Croatia was Msgr. Pero Aracic, who is the director of pastoral care for the Croats abroad. Presently on all five continents there are over thousand Croatian missions and parishes serving over one million Croats abroad. Msgr. Aracic discussed the range of problems and challenges not only in homeland of Croatia and B&H, but also worldwide. More detailed analysis of the situation in the USA and Canada was supplemented by Most Rev. Marko Puljic, Custos of the Croatian Franciscans of the Holy Family Custody, Rev. Nicholas Dugandzic, pastor of the Croatian Parish in Chicago, and Rev. Ljubo Krasic, director of the Croatian Ethnic Institute in Chicago. Rev. Dugandzic and Rev. Krasic, in addition to being theologians, are also sociologists by education. Their presentations focused also on the current challenges for the Croatian youths throughout the USA and Canada.

The business aspect of the meeting was very fruitful. Many items were discussed and voted upon and a new administrative format was established. Two delegates, each representing respectively USA and Canada will lead the Association along the five board members. The elected leaders delegates were Rev. Ratko Puljic (USA) and Rev. Ivica Kecerin (Canada).

Important decisions were made concerning future activities. The delegates addressed the needs for the pastoral care for tens of thousands of Croatian Catholics who were brought to this country from Bosnia and Hercegovina in recent years. Being dispersed mostly in the communities where there were no Croatian Americans (on purpose) they lack contacts with their people as well as proper pastoral care. All present were committed to pursue the most suitable avenues to address

this problem.

A new approach in regard to our Croatian youth was discussed from the aspect of biblical and existential sources. Three important decisions were made in this regard:

1/ The next year's meeting in Mississauga will concentrate on this issue. Professional speakers both from here and Croatia will present the most urgent needs. A selected youth delegation will be present at the meeting addressing their experiences and expectations.

2/ It was also decided that all Croatian parishes will send delegation of our youth to the next year's Catholic World Youth Day in Toronto, when Holy Father Pope John Paul II will be present. A special time and place will be allocated for the Croatian youth from all over the world to assemble in celebration. Those Catholic youth in need from Croatia and Bosnia and Hercegovina will be invited and financially sponsored thorough concerted efforts of Croatian Catholic Union and charitable foundations.

3/ The attention of our youth came across also in decision to have a two day retreat and spiritual renewal next year in conjunction with the 32nd Annual Croatian Catholic Union Pilgrimage to the Croatian Marian Chapels in the National Shrine in Washington D.C.

A good deal of focus was directed toward the ominous perils of extinction for the Croats in Bosnia and Hercegovina. United front of Serbian hegemonism, Muslim fundamentalism, international conspiracy and the neglect of the present Croatian government contribute to worsening of the situation. This problem was also addressed by an American professional advisor Mr. Pat McKley, to the Croatian American Association in Washington D.C. who has been instrumental in organizing the Congressional Hearings when in July Cardinal Vinko Puljic and Bishop Ratko Peric participated with their crucial testimonies.

Regarding the needs of the Croatian Catholics in B&H Msgr. Aracic will inform the Bishops Conference of B7H and Croatia about the proposed avenues of co-operation stemming from this Annual Assembly.

For further information please call the office of the Croatian Catholic Union of USA and Canada at (219) 942-1191.

Melchior Masina, M.A.
President CCU

Iz naše zajednice **Preporučujemo Vam:**

GeneralTulist TRAVEL SERVICE LTD.

Special agents for
CROATIA AIRLINES
MEMBER OF IATA

CAR RENTALS
IN CROATIA

GeneralTulist Travel Service Ltd. je jedna od najuglednijih putničkih agencija u Kanadi. Utemeljitelj i vlasnik ove poznate tvrtke je obitelj Lončarić. Profesionalnim uslugama ove agencije koriste se Hrvati iz Kanade, Hrvatske, Ujedinjenih Američkih Država i drugih zemalja, već više od 30 godina.

- Naša agencija zastupa gotovo sve zrakoplovne i pomorske linije.
- Organiziramo grupna (charter) putovanja s najnižim cijenama, naročito u domovinu Hrvatsku.
- Također, već više od 30 godina, obitelj Lončarić uređuje i emitira hrvatski radio sat "Zvuci Hrvatske," kojeg možete slušati: na radio postaji CHIN 100.7 FM od ponedjeljom od 12:00-13:00 sati. (15.40 AM).
- Za sve informacije obratite se na naš ured.

- IVICA (JOHN) LONČARIĆ -

3045 Southcreek Road Unit 1, Mississauga, Ontario L4X 2X6

(905) 602-8900 Generaltourist@ICA.net www.generaltourist.com Fax: (905) 602-8899

CHIN Radio is now broadcasting LIVE on the internet 24 hrs a day! Check out our new and improved website: chinradio.com and listen to FM 100.7 and AM 1450 live on your computer! email us your comments at: promotions@chinradio.com. We would like to hear from you!

Deseta obljetnica "DORE" Činili smo ono što nam je bila dužnost

Ovo izvješće počinjem riječima jednog od Dorinog povjerenika iz Australije, gosp. Čuka, koji je rekao pred puno godina "Činili smo ono što nam je bila dužnost", i možda bi ta rečenica trebala biti moto ove udruge i svih povjerenika: činimo i dalje ono što od nas očekuju oni kojih više nema, branitelji Hrvatske, koji su nam posmrtno povjerali svoju djecu, kako bi ih čuvali i njegovali, vratili im osmjeh na lica, i osigurali budućnost.

Proslava desete obljetnice DORE, održane u Zagrebu 8. i 9. listopada jedan je od najbolje organiziranih događanja na kojima sam prisustvovala u zadnje vrijeme, vjerojatno radi toga što u toj udruzi rade ljudi kojima je izvanredno važno poštenje i povjerenje povjerenika DORE po cijelom svijetu. Od samog okruglog stola, koji je održan u prostorijama Matice, pa do svečane proslave u Hrvatskom Narodnom Kazalištu, sve je bilo izvrsno organizirano, i pohvale tako izvršnoj organizaciji ovog važnog skupa idu ne samo ravnatelju DORE gosp. Mlakaru, već i svim ljudima koji tamo rade.

Gđa. Jadranka Granić i gosp. Zdenko Mlakar za vrijeme okruglog stola

No počnimo na početku, u Kanadi, sa radom ljudi iz naše zajednice, Stanka Trtnja, Bob Galamaga, Joe Draganja, Steva Krašića i svih drugih koji su sebe ugradili u ovu udruhu. Ovi naši dragovoljci DORE čine tek jedan mali dio udruge koja je već punih deset godina radila predano, pošteno, marljivo, tako da su svaki cent, ili kuna otišli upravo na mjesto gdje su bili najnužniji. Samo zahvaljujući ovakovom radu, ova obljetnica je bila tako svečana. Počelo je sa okruglim stolom, na kojem su sudjelovali razni pojedinci iz DORE, kao i povjerenici iz cijelog svijeta. Sve prisutne pozdravila je predsjednica udruge, gđa. Granić, zahvalila svima na radu i pozvala da se pridruže diskusiji oko okruglog stola.

Bilo je mnogo govornika, od ravnatelja Matice gosp. Borisa Marune, koje je kratko pozdravio prisutne i nestao ubrzo, gđe. Tuge Talej, jedne od osnivačica ove udruge, msgr. Stankovića koji je održao dugačak izvještaj o radu ne samo ove udruge, već i drugih koje su sudjelovale u pomoći Hrvatskoj. Govor Msgr. Stankovića bio je vrlo interesantan, jer je u njemu spomenuo mnoge koji su sebe dali djeci, a posebno je puno puta spomenuta Kanada i naš rad. Msgr. Stanković više je puta spominjao Australiju i Kanadu (od kuda je stigla najveća pomoć), mnoge pojedince, kao i župe koje su radile i pomagale Hrvatskoj kako bi se rat i njegove posljedice što manje osjećale, kako bi djeca, koja su posebno trpjela, osjetila ljubav iseljene Hrvatske. Moram priznati da sam uživala slušajući imena Croatian National Fund, Croatian Relief Fund, obitelj Šturman, vel. Gjuran, kao i imena svih hrvatskih župa u Torontu i okolici koji su tako nesebično pomagali žrtve. U svom duljem izvješću spomenuo je i neke brojke, na pr. kako je u razmaku 1992-95 došlo lijekova u vrijednosti od 21 milijun DM. Uz sve tako lijepe riječi o radu nas iz iseljeničtva msgr. Stanković je ipak spomenuo i ono što nas sve muči: zašto se sve to zaboravlja, jer sitne mrlje ne mogu zasjeniti ljepotu te prekrasne slike pomoći i ljubavi koju su hrvatski iseljenici pružili ovih desetak godina.

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 93/94, 31. X. 2001.

Gđa. Tuga Tarle i gosp. Stanko Trtnanj prije svečane proslave desete obljetnice DORE

Msgr. Stanković je dodao i pitanje da li si Hrvatska može dozvoliti da se ovakove veze prekinu, jer kao što je Hrvatska konstantna, tako je i hrvatsko iseljeničtvo konstanta na koju se nikad ne smije zaboraviti.

Sve ostali govornici ponavljali su ove riječi na ovaj ili onaj način. Povjerenici DORE, gosp. Predrag Veljković iz Njemačke, naš Stanko Trtnanj i gosp. Vlado Glavaš, predsjednik udruge povratnika - svatko od njih je govorio o nevjerojatnom radu svih iseljenika, po cijelom svijetu. Stanko Trtnanj, povjerenik DORE iz Kanade govorio je o uspjehu udruge u Kanadi koja već deset godina svojim radom i izvršnim idejama potiče ne samo Hrvate, već i druge nacionalnosti na pomoć djeci koja su izgubila jedno ili oboje roditelja. Posebno se moram osvrnuti na jednu činjenicu koju je spomenuo gosp. Vlado Glavaš, koji je rekao da od 1989 - 1998 poslano je u Hrvatsku preko 40 milijuna USD, a taj podatak se ne spominje kako bi se dobile zahvale, već je taj podatak nužan za Hrvatsku, jer da se nije u humanitarnu pomoć umiješala politika ta pomoć bi svakako premašila svaku moguću najpozitivniju prognozu. Gosp. Glavaš je rekao kako iz izvandomovništva dolazi svake godine preko 3 milijardi kuna, jedna nezanemariva svota novca koja je u ovom izvanredno teškom stanju u kojem se nalazi Hrvatska neobično važna za domovinu. Kao i svi govornici do njega, i on je tražio da se odnosi izvandomovništva i Hrvatske što prije urede, da se nastavi ono što je počelo u teškim okolnostima, i bilo tako pozitivno i donijelo izvrsne rezultate.

U radu okruglog stola sudjelovali su i predstavnici raznih relevantnih Ministarstava, koji su predstavili svoju ulogu, a spomenut je u tim govorima i broj udruga koje rade u Hrvatskoj: čak 569! Od toga 325 udruga su udruge građana, koje po novom zakonu koji je sada stupio na snagu mogu biti organizirane samo sa tri osobe. Jedna od stvari koja me je

Msgr. Stanković i gđa. Granić, za vrijeme okruglog stola

Bračni par Milek

Premalo redova imamo kako bi vam rekli koliko vrijedi jedno ovakovo društvo koje ne posustaje u svom radu. Ogrlica se sastoji od mnogo zrnja, i svako zrno je vrijedno. Neka zrna su veća, neka manja, no svako zrno dodaje ono posebno jednoj cjelini. Tako društvo "Hrvatsko Zagorje" veliko je "zrno" u našoj zajednici, to svatko zna. Njihov rad je poznat, njihovi ljudi, čelnici, vrlo su cijenjeni u ovoj zajednici, ali i u Hrvatskoj. HRVATSKA ISKRA se pridružuje čestitkama za desetu godinu djelovanja, i želi još mnogo ovakovih susreta, mnogo druženja, koja nisu samo ugodna, već i zaista korisna za sve kojima treba pomoć. (VK)

Karitativni ručak u župi Naše Gospe Kraljice Hrvata

U nedjelju 28. listopada župa Naše Gospe Kraljice Hrvata imala je svoj karitativni ručak za Caritas. Program je vodio gosp. Bubrin, koji nas je svih nasmijao više puta. Posebno je poručio vel. Gjuranu, koji je proveo neko vrijeme u "svojoj" župi, kako je dobrodošao na mjesto kapelana, ako traži neki posao u doglednoj budućnosti. Vel. Gjuran se vraća u Hrvatsku već ovaj tjedan tako da od tog posla neće biti ništa, no sigurni smo kako će vel. Gjuran pronaći vrijeme za svoju župu tu i tamo.

Zbor mladih župljana za vrijeme karitativnog ručka

Zabavni program za ovaj karitativni ručak izveli su mladi. Mali, oni vrlo mali, otpjevali su izvrsno (tako da su sve mame i bake i djedovi "zasuzili" u dvorani) dvije pjesme "Hrvatska" i "Samoborci". Dirigent, naš Loris, uživao je dirigirajući najmanjim članovima ove župe, koji su s toliko uživanja otpjevali te dvije pjesme.

Nakon njih, ozbiljniji dio zбора, onaj čijim glasovima se divite svake nedjeljne mise, dali su nam posebno zadovoljstvo s tri pjesme: Lijepo ime vino, Na livadi i Vjeruj u ljubav. Ovu zadnju pjesmu je otpjevalo šest izvrsnih pjevačica ovog zбора, čiji zvonki glasovi su odjekivali dvoranom.

Vel. Gjuran je pozdravio sve i rekao nešto što je svima u dvorani, a posebno zboru bilo drago čuti: jednom prilikom nakon što je slušao zbor časnih sestara u Zagrebu, rekao im je kako su pjevale skoro tako dobro kao zbor u Torontu, što je časne sestre skoro začudilo, da mi imamo tako dobar zbor ovdje među nama. No, to nas druge uopće ne začuđuje, jer teškim radom, kao i sa dobrim dirigentom, kao što je Loris, postiže se mnogo.

Na kraju kratkog pozdravnog, oproštajnog govora vel. Gjuran rekao je jednu rečenicu koja bi trebala biti moto mnogih: "Vjera bez dobrih djela je mrtva". Točno.

Ovaj karitativni ručak po običaju priredile su članice društva Hrvatska katolička žena. Ručak je bio izvrstan, vrlo dobro poslužen, a kolači - po običaju - domaći. Moto ovog ručka bi možda mogao biti, "ne možemo živjeti bez ljubavi i.... Karitasa". Svrha je ispunjena, na zadovoljstvo svih prisutnih. (VK)

Mali pjevači za vrijeme karitativnog ručka

Ivo Sokač: Radost v goricaj

Trsje z grozdjem, piceki su s kvočkom,
gorice zrele zvezde su s nočkom,
klopotez z vetrom ves den klopoče,
Gorice, mej se življenja hoče!

Kaplice mošta s preše letiju,
svetle se oči v trsju žariju,
v puti grozdje slatko, ružno i belo.
Srce, kaj bi v goricaj još štelu?

Grozdje mi kak tvoje lice diši,
vu lagvu mošt kak srce mi vri.
Kaj me glediš ti, sneha vu špicaj?

Hočem se sega v jesen navžiti,
deha grozdja, mošta i život napiti,
pozabit tugu v jesen v goricaj.

Gđa. Viki Tolley recitirala je pjesmu "Radost v goricaj" na međimurskoj večeri, a za stolom sjedi s prijateljima Tom i Milom Stratigos.

Drama u hrvatskim bolnicama

U dva dana na dijalizi umrla 23 bolesnika

U posljednja dva dana u hrvatskim bolnicama traje drama. Na hemodijalizi su umrla čak 23 bubrežna bolesnika širom Hrvatske, a razlozi još nisu utvrđeni. Smrtni slučajevi zabilježeni su u bolnicama Sveti Duh i Rebro u Zagrebu, te u Karlovcu, Požegi, Rijeci, Puli, Šibeniku i Dubrovniku. Uspjeli smo saznati da je u Centru za dijalizu u Požegi, na primjer, umrlo četvero ljudi, u Karlovcu troje, u Rijeci jedan, u Puli šest... Na zagrebačkoj Klinici za urologiju KBC-a Rebro tijekom dana smo utvrdili da je umrlo najmanje pet ljudi.

Troje pacijenata KBC-a Rebro umrlo je za hemodijalize, jedan je pacijent umro kod kuće, te još jedan u sanitetskom vozilu na putu iz bolnice prema kući. Svi su oni umrli zbog zatajenja srca, a među njima je i 24-godišnji mladić koji je na dijalizi bio dvije godine, 71-godišnjak koji se dijalizirao posljednjih devet godina, te 63-godišnja žena koja je bila na dijalizi osam godina. Dvoje starijih pacijenata nedavno su podnijeli operaciju za ugradnju umjetnog kuka - rekao nam je jučer voditelj Centra za analizu prim. Dr. Puretić.

Zbog smrti petero ljudi koje se povezuju uz dijalizu, jučer je u KBC-u Rebru održan hitan sastanak na čelu s ravnateljem KBC-a prof. Dr. Santom Večerinom. Nakon sastanka prof. Večerina rekla je kako je dijaliza na Rebru zbog izvanredne situacije prekinuta, a svojih 50-etak pacijenata zbrinuli su na drugim odjelima na Rebru i u drugim zdravstvenim ustanovama. Zbog smrti petero ljudi osnovana je i posebna komisija na čelu s pročelnikom Klinike za urologiju prof. Zvonimirom Marekovićem.

- Obavili smo sve uobičajene i izvanredne biokemijske, toksikološke i bakteriološke analize otopine koja se koristi u dijalizi krvi pacijenata. Zasad je sve posve čisto - kaže prof. Večerina. U rezultatima dosadašnjih analiza nema ničega što bi se moglo povezati uz smrti naših pacijenata. Zasad mogu reći da pogreška u bolnici za dijalize nije nigdje pronađena.

Prema riječima dr. Zlatka Giljevića, pomoćnika ravnateljice Večerine za medicinska pitanja, očekuju se rezultati ponovljenih analiza otopine i krvi pacijenata. - Još nemamo rezultate analize tzv. "dijalizatora". To su membrane ili filtri kroz koje za dijalize prolazi krv pacijenata odnosno otopina, a koju nam dostavlja proizvođač. Jedino što sad povezuje pacijente koji su umrli za dijalize ili nakon nje jest ista vrsta dijalizatora. I za sada, iako to još nije potvrđeno, sumnja se na pogreške u tim membranama - rekao je dr. Giljević.

Neslužbeno smo saznali i to da je riječ o membranama dijalizatora koje proizvodi ili uvozi, to još nije potvrđeno, hrvatska kompanija "Pliva", a zove se Plivadial P-15. Inače od 42 centra za dijalizu, samo se dva ne koriste tim membranama. (Večernji list, 14.10)

U istragu uključeno i Državno odvjetništvo

Ministarstvo zdravstva sinoć se oglasilo priopćenjem u kojem potvrđuje da je 15 bubrežnih bolesnika umrlo u posljednja dva dana. Hrvatski zavod za javno zdravstvo, navodi se, i Ministarstvo zdravstva poduzeli su

HRVATSKA ŠOKIRANA

LJUDI PET DANA UMIRALI, A SVI ŠUTJELI

Od prošlog ponedjeljka do subote navečer evidentirano je 23 umrlih koji su dijalizirani u hrvatskim bolnicama, rekla je to ministrica zdravstva prof. Dr. Ana Stavljević-Rukavina na jučerašnjoj konferenciji za novinare održanoj u KBC-u Zagreb na Rebru, a to je triput više nego što je uobičajen broj smrti bubrežnih bolesnika. Najvažnije je, međutim, pitanje je li se mogla spriječiti ta tragedija?

Ministrica zdravstva rekla je da je u Ministarstvo zdravstva prva vijest o incidentu stigla u petak oko 20 sati i to o smrti četvero ljudi u Požegi i smrti petero ljudi sa hemodijalize na Rebru.

- Budući da je već bilo isključeno kako je riječ o bilo kakvoj pogrešci u postupku dijalize, obavijestili smo hitno sve centre da se isključe iz rada dijalizatori određene serije - rekla je ministrica. Kao što je već poznato, riječ je o Baxterovim dijalizatorima P-15 i P-18, koje distributira Pliva.

Bolesnici umirali od srca, infarkta, embolije...

Prof. Stavljević-Rukavina dodala je kako su odmah alarmirani Epide-miološka služba Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo, Državno odvjet-

sve mjere kako bi se utvrdili uzroci smrti, stoji u priopćenju koje potpisuje ministrica Ana Stavljević-Rukavina.

- U svim centrima za hemodijalizu zabranjena je uporaba dijalizatora koji su bili u optičaju i osigurani su zamjenski dijalizatori. Osnovana je stručna skupina koja će ispitati sve rizične faktore i redovito obavještavati javnost o nalazima i poduzetim mjerama. Na čelu povjerenstva je dr. Ratko Ostojić, zamjenik ministricе zdravstva. U istragu je uključen i istražni sudac te Državno odvjetništvo RH, stoji u izjavi ministricе zdravstva.

Dr. Ratko Ostojić, zamjenik ministricе zdravstva, kazao nam je sinoć: "Odgovornost će snositi svi, od najnižih do najviših, uključivši i mene."

Navodeći da je svim hrvatskim bolnicama izdana naredba da prestanu upotrebljavati dijalizatore koji su bili u optičaju u tih osam bolnica, te da je osigurana dovoljna količina novih, sigurnih, dr. Ostojić je rekao: "Sigurnost pacijenata koji se dijaliziraju u idućim danima i mjesecima apsolutno je zagarantirana."

Na pitanje čiji su osumnjičeni dijalizatori i koliko su bili stari, dr. Ostojić je odgovorio: "Osumnjičeni dijalizatori bili su pravilno registrirani u Hrvatskoj i imali su pravilan rok uporabe. Dakle, nikako nisu bili stari."

Pliva: O tragediji sam odmah obavijestio američkoga partnera

Budući da su sve dosadašnje bakteriološke, laboratorijske i toksikološke analize otklonile sumnju na lijekove, za smrt 23 ljudi u centrima za hemodijalizu u hrvatskim bolnicama osumnjičeni su dijalizatori. Bubrežne bolesnike kojima je srce zatajilo za dijalize ili samo nekoliko sati nakon nje povezuje ista vrsta dijalizatora. Budući da se u tome kontekstu spominje hrvatska farmaceutska kompanija Pliva, za komentar smo zamolili predsjednika Uprave mr. Željka Čovića.

Predsjednika Uprave Plive zatekli smo sinoć u samoj kompaniji. Hitno je okupio svoje suradnike i, kako nam je rekao, ovdje će se raditi cijelu noć kako bi se otkrilo o čemu je točno riječ.

"Dogodila se doista prava tragedija - rekao je Čović. - Odmah smo kontaktirali američku kompaniju Baxter koja proizvodi tip dijalizatora koji je korišten u centrima za dijalizu gdje su ljudu umrli. Pliva ima autorizaciju na prodaju njihovih dijalizatora. Baxter nam dostavlja certifikat o kvaliteti proizvoda na osnovi kojeg dijalizatore Pliva pušta u promet - rekao nam je Željko Čović, te napomenuo da je Baxter vrlo snažna i poznata kompanija, koja svoje proizvodne pogone ima i u Americi i u Europi.

Ipak, nedavni incident s lijekom lipobayom njemačke kompanije Bayer pokazao je da je i kod najjačih moguća pogreška. Je li u slučaju dijalizatora riječ o pogreški proizvođača, pokazat će istraga, no, na žalost, ma čiji to bio propust, cijenu su platili bolesnici. (Večernji list 14.10)

ništvo, Ministarstvo unutrašnjih poslova, osnovano je Povjerenstvo Ministarstva zdravstva, a njima je zadatak točno utvrditi u čemu je pogreška i zašto je umrlo toliko ljudi.

- Bolesnici su umrli od zatajenja srca, infarkta, plućne embolije, no točan uzrok još nije poznat - rekao je prof. Dr. Zvonimir Mareković, predsjednik Povjerenstva na KBC-u Rebro.

Ministrica zdravstva ustvrdila je kako je njezino ministarstvo hitno poduzelo sve moguće mjere kako bi se istražilo zašto su ljudi umrli, ali i sve mjere kako bi se zaštitili bolesnici kojima sutra opet treba dijaliza. Ako u veldrogerijama, rekla je, nema ovoga trenutka dovoljno dijalizatora, provest ćemo hitni interventni uvoz. Umrle, istaknula je, ne možemo vratiti, ali bolesnicima moramo pružiti sigurnost. Nekoliko puta ponovila je kako su brojne analize pokazale da nije riječ o pogrešci u koju bi bio uključen ljudski faktor u bolnicama. Sumnju, koja je usmjerena na dijalizatore koje proizvodi američka tvrtka Baxter, treba još dokazati stručnim ekspertizama, a one su u tijeku. A bude li trebalo angažirat će i vanjske stručnjake.

Gosti na međimurskoj večeri, s našom dopisnicom, Biserkom Milinković (stoji)

Čestitke članovima odbora i društva na izvrsno organiziranoj 'brotvi', na brizi za potrebne u domovini i hvale vrijednoj organizaciji. Vrijedne kuharice, izvrsna hrana, 'Treći Stupanj' sastav - sve je bilo na visini.

Osobno zahvaljujem članovima odbora, društvu za stolom na gostoprимstvu i ugodnoj atmosferi kojom sam bila okružena.

Biserka Milinković

KARLOVAC BANKET

Toni Brcković, Luke Ivan i Janko Goršić, bartenderi za vrijeme karlovačkog banketa

Kao i uvijek, banketi društva 'Karlovac' su veseli i dobro posjećeni. Tako je bilo i ove godine, 20. listopada. Dvorana župe Presvetog Trojstva u Oakvilleu bila je puna, a domaća, ugodna atmosfera osjećala se kod gostiju. 'Druga noć' grupa iz Hamiltona zabavljali su goste svojom dobrom glazbom, kako za ugođaj, tako i za ples. Što reći o hrani glavne kuharice gđe. Katice Moravec iz Hamiltona? Samo sve najbolje, jer mi Hrvati volimo jesti i znamo što je dobra hrana. Bogata tombola sa 40 nagrada razveselila je dobitnike. Nagrade su bile salame, ručkovi, CD-i, novčane nagrade. Ipak raritet je bila boca škotskog viskija starog 50 godina. Sav taj uspjeh banketa je rezultat rada svih članova kluba i uprave.

U kuhinji su pomagali svi: Franjo Laič, Jela Krasić, Zvonko Dobrovoljac i Janko Goršić

Gosp. Zvonko Dobrovoljac, član uprave "Karlovac", iskoristio je naš razgovor "ugodni", te me zamolio da pozdravim sve čitatelje HRVATSKE ISKRE. Zahvalio je u ime odbora kluba svima koji su dolazili na zabave, piknike, te koji pomažu klub. Iako konačne brojke nisu još poznate, Karlovac park je ove godine imao preko 15,000 posjetilaca. Ujedno su ponosni što je Karlovac-Velebit nogometni klub osvojio 3. mjesto u Ontarijskoj nogometnoj ligi.

Mlade karlovčanke (?) Melissa De Dominicis, Lauren Britten, Tamara Duarte i Vanessa Dobrovoljac (s lijeva na desno)

Kako je to Zvonko rekao "Karlovčani su najbolji Hrvati i nikoga se ne boje". Govore 'kaj i tote'. "Imamo 4 mosta u Karlovcu i nitko nas ne može uhvatit, na jedan odemo a na drugi dodemo" rekao nam je u veselom raspoloženju gosp. Dobrovoljac. Ujedno je pozvao sve čitatelje HRVATSKE ISKRE kao i prijatelje društva "Karlovac" da se pridružimo proslavi ove dolazeće nove godine u društvu Karlovčana, gdje nas čeka i ugodno iznenađenje.

Žao mi je samo što zbog zauzetosti nisam imala prilike provesti više vremena u društvu mojih Karlovčana, kao i karlovačkih prijatelja, ali i to malo vremena što sam provela na ovoj večeri bilo je tako ugodno!

Hvala Vam svima na ugodnom društvu i prijateljskom druženju, kao i mnogo uspjeha u daljnjem radu.

Biserka Milinković

Tombolu su prodavali Danica i Zvonko Dobrovoljac i Mona Brajak

Komentar

Dr. Tihomir Janjiček: HRVATSKA I DIJALIZATORI

Tragedija koja se dogodila u hrvatskim bolnicama, kada je zbog propusta u rukovanju s dijalizatorima umrla 21 osoba, još uvijek budi golemu pozornost hrvatske javnosti. Dijalizatori uvezeni iz SAD i njihovi filtri najvjerojatnije su prouzročili smrt 21 bubrežnog pacijenta u hrvatskim bolnicama.

Problem nije samo bio u dijalizatorima i filtrima "Baxter", američkog proizvođača, već i u sporom i ne odlučnom informiranju svih bolnica diljem Hrvatske da obustave dijalizu pacijenata.

Naime, naviknuti na "staro" vrijeme, kada se svaka kriza ili katastrofa nastojala prikriti, ravnateljstvo bolnica je bilo presporo u komuniciranju s Ministarstvom zdravstva. Isto tako to Ministarstvo je bilo obvezno hitno izvijestiti bolnice diljem Hrvatske kako bi obustavili svaku dijalizu na "Baxter" dijalizatorima po primitku informacija. Neučinkovitost ministarstva i sporost bolnica u izvješćivanju, kod kojih su se pojavili problemi, višestruko su uvećali broj žrtava.

Tijekom ove godine u Hrvatskoj se dogodilo nekoliko tragedija. Eksplozija u vojarni Gospić, eksplozija plina u Puli, eksplozija redarstvene postaje u Osijeku i ova zadnja, umorstvo 21 pacijenta. Ljudske žrtve, teške tjelesne ozljede i golema materijalna šteta, bile su zajedničke odrednice svih tih tragedija. Niti zbog i jedne od spomenutih tragedija nije bio smijenjen niti jedan ministar.

"Gospođa ministrica" hrvatskog zdravstva, prvo je ponudila ostavku, pa ju je onda izgleda povukla, izgovarajući se tragedijom u sisačkoj bolnici iz 1996. godine. Tada je navodno zbog zatrovane vode iz gradskog vodovoda u toj bolnici umrlo preko 50 osoba, a tadašnji ministar zdravstva dr. Andrija Hebrang, ostao je na dužnosti ministra. Tako se dođe do spoznaje kako je dovoljno prisjetiti se neke veće tragedije iz prošlosti u kojoj je sve prošlo "glatko" i stječe propusnica za daljnje propuste. No, isto tako može se matematski doći do spoznaje da u Račanovoj vladi ministarska dužnost vrijedi minimalno 50 ljudskih života.

Naravno, uvoznik "Pliva" i "gospođa ministrica" nastoje svu krivnju i odgovornost prebaciti na tvrtku "Baxter", a ona i jeste doista velika. Međutim, u sve to upliće se jedna jednostavna "sitnica". Naime, u kolovozu ove godine u Španjolskoj je umrlo 12 pacijenata zbog dijali-

zatora tvrtke "Baxter". No, kako se to najčešće događa, gotovo sve zemlje u Europi su odmah povukle iz uporabe "Baxter" dijalizatore, dok se ne utvrdi činjenično stanje. Samo i jedino u Hrvatskoj to nije učinjeno. "Baxter" nije bio obavezan izvijestiti hrvatsko ministarstvo o tragediji u Španjolskoj, već je za to bila obavezna "Pliva", a koja to nije učinila. "Pliva" opet to nije učinila, jer je navodno dobila pismeno uvjerenje od "Baxtera" da je sve u redu s dijalizatorima. Naravno, nitko se nije zapitao, a kako to da druge zemlje nisu uvažile slična uvjerenja od "Baxtera", te nisu promijenile svoju odluku?!

Da sve bude još tragičnije, doministar "gospođe ministricе" obratio se putom TV hrvatskoj javnosti i svim hrvatskim pacijentima, nakon 15 žrtava, kako je stanje potpuno normalizirano. Nakon njegovog večernjeg javljanja, do jutra je umrlo još 6 pacijenata! Time je i gospodin doministar u čitavoj ovoj hrvatskoj predstavi "Gospođa ministrica", samovoljno prihvatio nadimak ministričinog sina iz kazališne predstave, "ministarsko prase".

Konačno, kada se hrvatska javnost postupno počela smirivati oko dijalizatora, dogodi se ponovno problem u svezi tih istih dijalizatora. Naime, nakon povlačenja "Baxter" dijalizatora iz bolnica, moralo se hitno uvesti stotinjak drugih dijalizatora iz Njemačke kao nadomjestak. Njemačka, austrijska i slovenska granične službe, radile su tijekom vikenda, 20. i 21. listopada, kako bi što prije dopremili Hrvatskoj prijeko potrebne dijalizatore. Međutim, doprema dijalizatora je zaustavljena na Hrvatskoj granici, jer naša carinska i granična služba ne rade tijekom vikenda. Tako su se njemačka, austrijska i slovenska birokracija bolje skrbili o hrvatskim pacijentima, nego hrvatska birokracija!!!

Koliko još jučer, mogla su se čuti uvjerenja od druga Račana, kako će se u raščišćavanju problema s dijalizatorima ići "do kraja i transparentno". Sigurno će i biti tako, samo da ne bude vikend!

Dr. Tihomir Janjiček

Dubrovnik, 21. listopada, 2001

Naglasak

Šutnja o smrti

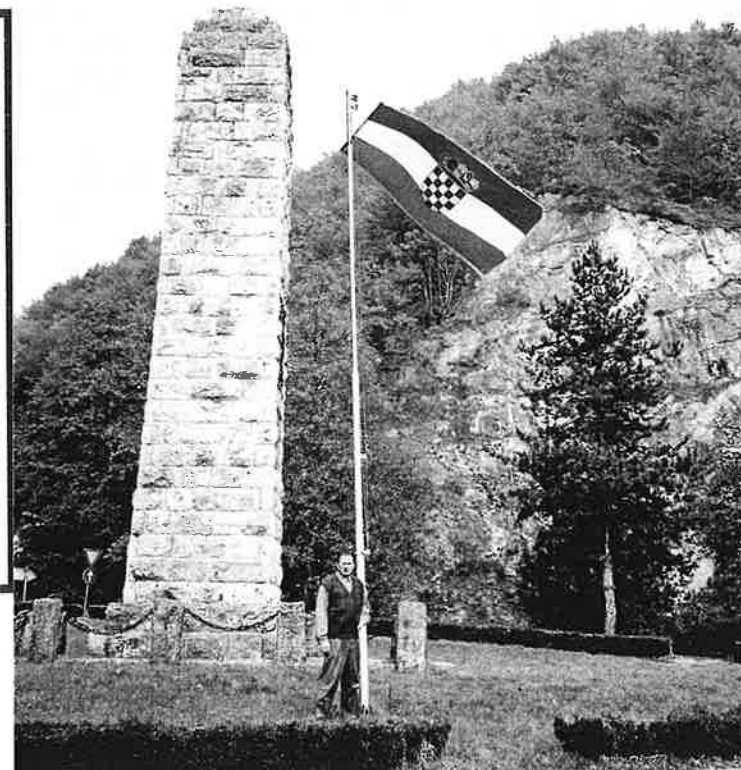
Prvi bubrežni bolesnik na hemodijalizi umro je u ponedjeljak navečer. U utorak ih je umrlo još dvoje. U četvrtak troje... Drama u centrima za dijalizu u hrvatskim bolnicama kulminirala je u petak. Zaredale su nove smrti. U subotu je umrlo još četvero ljudi. Najtežu cijenu nemara, propusta i nedostataka nadzora platilo je, prema dosadašnjim podacima, dvadeset i troje ljudi.

Istraga će vjerojatno odgovoriti na neka pitanja. Jesu li u bolnicama i u Ministarstvu zdravstva reagirali na vrijeme kako bi se bar spriječile nove smrti i strah više od 2000 bubrežnih bolesnika kojima život - kojeg li apsurd! - ovisi upravo o hemodijalizi.

Dogodila se tragedija kakva se ne pamti u našem zdravstvu. Jesu li je državne institucije htjele zataškati? Nema dokaza za to, ali je činjenica da je "Večernji list", i to ne na službeni obavijest nego na upozorenje jedne bolesnice, alamirao javnost da ljudi umiru na hemodijalizi. Tek kad se iz sata u sat broj umrlih povećavao, odgovornima u Ministarstvu zdravstva postalo je napokon jasno da se moraju oglasiti. Učinili su to u subotu predvečer - službenim i šturim priopćenjem.

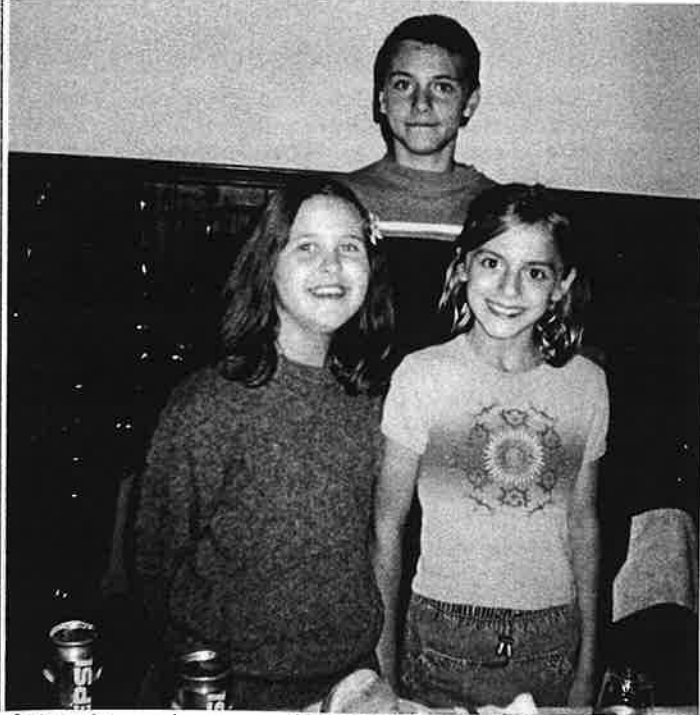
(Diana Glavina, Večernji list 15.10.)

HRVATSKA ISKRA
Vaše zadovoljstvo

Gosp. Damir Borovčak u Zelengaju, Hrvatskom Zagorju, gdje je napisana hrvatska himna

Proslava Sv. Franje Asiškog

Antonela Vidić, Mirna i Viktor Stojan za vrijeme proslave sv. Ante

Svake godine uz blagdan Sv. Franje Asiškog, utemeljitelja franjevačkog reda, Franjevački centar, Norval, organizira proslavu tog blagdana. Na Sv. Misi koju je predvodio Fra. Miro Grubišić, koji je nedavno premješten na službu u to naše središte, podsjetio nas je na lik i značaj Sv. Franje kako u dobu u kojem je živio kao i na učenje i život koje bi trebali slijediti i u današnje vrijeme. Fra. Miro je naglasio da je franjevački red imao ogromno značenje u povijesti hrvatskog naroda na očuvanju života, vjere i svijesti hrvatskog naroda. "Prihvatimo učenje Isusa kroz poruke i život Sv. Franje te nastojimo danas živjeti po tim načelima. Nedajmo se zavesti materijalističkim idealima današnjice. Ne dijelimo se na one iz istog mjesta, istog kraja, nego budimo svi Hrvati i slogom i ljubavlju nastavimo u tom duhu", poručio je Fra. Miro.

U kuhinji su radile kuharice Andela Primorac i Mila Marušić

Kao zahvalnost svim župljanima i svim dobročiniteljima Centra, župnik Fra. Stipe Pandžić i pastoralni suradnici, časne sestre i članovi Župnog vijeća, organizirali su kao i svake godine besplatan ručak za sve prisutne. To je znak zahvalnosti svima koji pomažu Hrvatski centar i župnu zajednicu na bilo koji način. Kao i uvijek dobra organizacija, izvrstan i obilat ručak, kolači napravljeni od vrijednih Hrvatica Centra, vino - poklon obitelji Fratrić iz Niagare. Ugodna prijateljska i obiteljska atmosfera. Hvala svima koji su radili oko tog ručka, a od Boga plaća. Još jedan lijepi gest. Dio ostale hrane darovan je potrebnoj obitelji s petero djece.

Biserka Milinković

"Bila noć" i koncert Grdović/Lokin

Rasprodane ulaznice za prvi koncert naših poznatih pjevača iz domovine bio je već prvi pokazatelj kako publika voli pjevače koji su bili na turneji po Kanadi. Dvorana Croatia Banquet Hall-a u Mississauga u petak navečer, 28. rujna 2001., bilo je mjesto održavanja koncerta. Poznati pjevači zabavne muzičke scene iz Hrvatske, Mladen Grdović, uz pratnju grupe 'Sunce' u sastavu, Tomislav Žalac i Hrvoje Horvat te s još jednim gostom, veteranom hrvatske pjesme, Duškom Lokinom.

Nakon pozdrava prisutnih gostiju gosp. Mileka, upravitelja Croatia Banquet Hall-a koncert je započeo hrvatskom himnom i minutom šutnje za sve pale za domovinu..

Prvi je nastupio Duško Lokin. Nakon što je pozdravio prisutne, Duško je najavio da će koncert i fešta potrajati do jutra te je već prvom pjesmom počeo sa 'ugrižavanjem' i uključivanjem publike. Redale su se pjesme, one nama već dobro poznate, ali i nove. I bez razlike, sve su bile oduševljeno primljene od publike.

A onda je preuzeo 'ugrižavanje' Mladen Grdović. Prvi nastup bio je samo uvertira za nedjeljni koncert 'BILA NOĆ'.

Oduševljena publika je pozdravljala goste, koji su se izmjenjivali sa 'hitovima' koje tako rado slušamo i poznamo, a prisutni su nagrađivali pjevače burnim pljeskom. I tako se koncert, slavlje i druženje nastavilo do kasno u noć, a za neke i do ranog jutra.

NAJLUĐA NOĆ BILIH - bio je koncert u nedjelju. I opet puna dvorana Croatia Banquet Hall. Mladen Grdović je bio 'glavni' - jer on je bio službeni predstavnik Hajduka i Torcida na toj turneji, a posebno za ovu "Noć Bilih".

Bila noć - Hajdukovi šalovi u zraku!

Na koncertu su i Dragica i Branko Vrbaneck uživali u glazbi

Veliki prosvjed u centru Zagreba

Stožer i Hvidra prosvjedovali su na zagrebačkom Trgu bana Jelačića pod parolom "Odzvonilo je" te su Vladi uputili zahtjeve

Zagreb, "Rok nije dug. Vrijeme ističe. Odzvonilo je! Srdačno vas pozdravljamo do novih izbora", tim je riječima uz buru emocija i ljubljenje slike pokojnog predsjednika Franje Tuđmana, završio jučerašnji prosvjedni skup Stožera za obranu digniteta Domovinskog rata i Hvidre, održan na zagrebačkom Trgu bana Josipa Jelačića. Uz povike "Hoćemo izbore", "Mesiću Cigane", "Mirko, Mirko", "Franjo, Franjo", 20-tak tisuća ljudi iz cijele zemlje, BiH i dijaspore tražilo je tijekom trosatnog prosvjeda pod parolom "Odzvonilo je" od aktualne vlasti raspisivanje referenduma te obustavljanje tjeeralice za generalom Gotovinom. Glavne poruke koje su optuživale vlast bile su usmjerene na "oduzimanje braniteljskih prava onima koji su zadužili hrvatsku zemlju i davanje privilegija jugočetničkim agresorima". Na pozornici s organizatorima, osim umirovljenih generala Ivana Basarca, Ivana Koradca, Milenka Filipovića i Janka Bobetka, središnje mjesto zauzimali su saborski zastupnici Ljubo Česić Rojs te bivši HDZ-ov dužnosnik Zvonimir Šeparović. Brojni govornici, pretežno predstavnici braniteljskih udruga, žestoko su prozivali aktualnu vlast, osobito predsjednika Mesića i premijera Račana.

"Izdajnici i diktatori"

Ova vlada i vlast su izdajničke i diktatorske. Ništa ne rade za Hrvatsku, a sve protiv nje. Znam da nas sad slušaju oni što uzimaju nama i daju četnicima i da im pjena ide na usta - oštro je rekao predsjednik Hvidre Marinko Liović otvarajući skup. Na njegove riječi okupljeno mnoštvo počelo je skandirati "Bando crvena" i "Mesiću, Cigane".

Sudit će ti se Mesiću, jer nisi protjerao jugogenerale kad si trebao, a danas naše tjeraš u mirovinu, zatvor i Haag ili ih progoniš kao zvijeri - rekao je Liović, poručivši kako će branitelji radije umrijeti na nogama nego živjeti na koljenima. Najvećim pljeskom pozdravljen je umirovljeni general Janko Bobetko koji je poručio izabranoj vlasti da će narod tu svoju pogrešku ispraviti na legalnim izborima.

"Nikad više ista pogreška"

Nikada se hrvatskom narodu neće ponoviti pogreška koju je učinio 3. siječnja 2000. Ovaj skup nije nasilni napad na ovu vlast niti pripremanje udara, već upozorenje vlasti da nakon dvije godine mora ponuditi rezultate. Svi moraju odgovarati za svoj rad ili nerad i zato pozivam ljude na vlasti da razmisle o svojim postupcima jer će za njih morati položiti račune na redovnim ili izvanrednim izborima - poručio je general Bobetko te dodao kako Hrvatska sad ponovno od branitelja traži da je obrane i sačuvaju i da su svi dužni napraviti ono što se od njih traži.

Jedan od najžešćih govornika bio je general Ante Roso, koji je govorio u ime Udruge dobrovoljaca Domovinskog rata. Na pozornici je izošao visoko podignutih ruku, praćen gromoglasnim pljeskom, vičući: "Oštro, oštro, oštro!" - Braćo po oružju, ovo je tek početak. Mogu i topovi bez PDV-a. Mi se ponašamo odgovorno prema našoj zemlji koju smo stvorili, a kojoj trebaju promjene - rekao je Roso. - Trenutačna vlast nije u stanju izvući Hrvatsku. Mi smo svoj san ostvarili, ostaje nam samo pronaći rješenje, a mi za to imamo i volju, i stegu i ljude. Reagirat ćemo kad god bude trebalo. Što nije dano s ljubavlju, izgubljeno je, braćo - grmio je Roso dok je mnoštvo iz svega glasa pjevalo "Zovi, samo zovi.."

"Ne želimo predaje"

Osvrćući se na "pusta obećanja vladajuće oligarhije" predsjednik Stožera Mirko Čondić istaknuo je kako je smrtni grijeh ove vlasti obzvrjeđivanje i sotoniziranje borbe za slobodu hrvatskog naroda. - Ova vlast vođena je jednom partijom zvanom Socijaldemokratska partija, prijašnji Savez komunista Hrvatske, koja je, blago rečeno, priklonjena reformiranom komunizmu. Imenom raznosmjerne koalicije političkih stranaka na vlasti, uz veću ili manju količinu samoizdaje, kaska za komunističkim političkim čelnicima - rekao je Čondić.

Ova vlast zna da nema pravo dijeliti slavu naše pobjede i zato je odlučila tu pobjedu pretvoriti u poraz i poništiti njezine rezultate kao da je riječ o infantilnoj igri, a ne krvavom ratu - naglasio je Čondić, optuživši aktualnu vlast "da nastavlja sustavno podložnički proganiti branitelje i protivno Ustavu zatvarati one koji su taj hrvatski Ustav branili". - Ne želimo predati ni Gotovinu, niti ikoga drugoga dok ne čujemo glas svih građana Hrvatske - naglasio je Čondić. istaknuvši kako "u ovoj državi

Račan i Ortynski ne smiju zatvarati koga se sjeća kad ih na to podsjetite razni četnički nazovisvjedoci". Na kraju je naglasio kako se sudbina generala Gotovine, Norca i Ademija te ostalih uhićenih branitelja može riješiti samo donošenjem kvalitetnih zakona unutar kojih će postupiti pravosuđe kada za to postoje razlozi, "a ne samo četničko-janjičarska medijska buka i lažna izvješća prosrpskih organizacija".

Prosvjedom na Trgu vodio je Šabić. Od poznatih estradnih zvijezda nastupili su Duško Lokin, Kićo Slabinac, i Thompson, koji je svojim nastupom izazvao pravu euforiju. Svojim pjesmama prosvjednike je razgalio, posebno na kraju prosvjeda, kad su se mnogi od njih približili skroz do pozornice na kojoj je Ljubo Česić Rojs ljubio sliku dr. Tuđmana.

Najveći pljesak izazvao je najmlađi pjevač 14-godišnji Igor Karaman, kojeg su predstavili kao sina poginulog branitelja.

Policija: Oko 15.000 ljudi

Javni skup protekao je mirno, bez izgreda i narušavanja javnog reda i mira te sigurnosti građana i prosvjednika, istaknuo je načelnik PU zagrebačke Ivan Babić nakon završetka prosvjeda. Prema podacima koje je priopćila policija, na Jelačićevu trgu bilo je između 13.000 i 15.000 ljudi od čega je oko 7800 prosvjednika doputovalo u Zagreb u 168 autobusa. U osiguranju skupa sudjelovalo je nešto više od tisuću policajaca. Novinari su se složili oko procjene da je na skupu bilo oko 20.000 prosvjednika, a neki od organizatora nadmetali su se brojkom od čak 200 tisuća prosvjednika.

Račan: Ne prihvaćamo prijetnje i mržnju

Hrvatski premijer Račan o jučerašnjem prosvjednom skupu rekao je kako je očito da očekivanja organizatora nisu ispunjena i da su njihove ambicije u nerazmjernu podrškom koju su dobili od građana. - Poruke koje su pojedinci slali s ovog mitinga, kao i do sada, obilježene su govorom mržnje. Građani Hrvatske nisu im dali mandat za takav govor mržnje, prijetnje i ultimatumne vlasti - istaknuo je Račan i dodao kako suvremena Hrvatska prihvaća pravo na demonstracije, ali ne prihvaća govor mržnje i prijetnje. Demokratska Hrvatska ide dalje, poruka je premijera Račana.

Deklaracija koju je Stožer uputio Vladi:

- Da do 27. listopada raspiše referendum te da ga provede do 20. prosinca
- Da se odmah opozove tjeeralica za gen. Gotovinom, a da se međunarodne tjeeralice odbiju provesti;
- Da se obustave progoni, potjere, uhićenja i izručenja branitelja do završetka referenduma te da se potom postupi u skladu s rezultatima referenduma;
- Da se povuče Zakon o pravima branitelja i da se braniteljima vrate njihova prava;
- Da se prestane provoditi diktat MMF-a i da Vlada objavi Sporazum s MMF-om;
- Da se povuku rješenja MUP-a o otkazima ili stavljanju na raspoloženje;
- Da se obustave otpuštanja iz Hrvatske vojske
- Da se vrata prava roditelja, majkama, zaposlenim i otpuštenima, kao i prava na dječji doplatak

Ako Vlada ne odgovori ili odbije zahtjeve, Stožer zadržava pravo korištenja svih metoda građanskog neposlušna.

U Deklaraciji o ciljevima Stožera navodi se kako Hrvatska mora biti odvojena od Balkana i balkanskih saveza. Ističe se kako žele Hrvatsku u kojoj branitelji neće biti pribijani na stup srama zbog tuđih interesa s ciljem izjednačavanja žrtve i agresora. Republika Hrvatska mora, navedeno je u Deklaraciji, biti zemlja sretnih i zadovoljnih u kojoj će moći zaraditi kruh svojoj obitelji. Referendum je, naglašeno je, najbezbolniji način da građani prekinu međusobne podjele te da vlast počne provoditi svoj program predstavljen biračima prije izbora.

"Vlast i mediji čine sve da obezvrijede značaj Domovinskog rata - uhićenjima i sotoniziranjem najboljih hrvatskih sinova gaze ponos hrvatskog čovjeka", navedeno je u Deklaraciji u kojoj se ističe da su branitelji vodili obrambeni i oslobodilački rat protiv agresora i terorista te neće dopustiti da nakon rata budu poraženi.

"Sadašnja vlast vodi nas upravo u tom smjeru i govorimo istinu kada kažemo da je takva politika izdajnička te poručujemo - odzvonilo je" piše na kraju Deklaracije. (Jutarnji list 21.10.2001)

Croatian Fraternal Union: WOMAN OF THE YEAR AWARD CONGRATULATIONS TO LINDA PECANIC – BATTISTON !!!

The rare opportunity, the rare recognition! A woman recognized for her work! A woman who still in many of our man heads is considered to be good for the stove and the kitchen only, "where her place is", was actually recognized for her work away from the kitchen and the stove. That is the main theme that dominated the evening that in our community finally women are getting noticed and recognized. Congratulations to the selection committee for not making the gender the issue, but gave it to the one who worked hard for years as the member of the Croatian Fraternal Union (CFU), Lodge # 975 Toronto.

The event was organized by the Ontario Federation of the CFU. The Slovenian Hall was full with the guests and well wishers, including Mr. Bernard Luketic, the President of CFU. They all came to celebrate with Linda Pecanic-Battiston.

The guests were greeted with the choice of drinks, cognac, plum brandy (sljivovica) and the very tasty home made sweet bread. The official part of the program started with the national anthems of Canada, USA and Croatia.

Master of Ceremony (MC) Frank Znidarec greeted the present members and guests and always dear guest Mr. Bernard Luketic, the president of the CFU.

What was special about that evening? The people present in the hall, friends new and old, the real Croatian atmosphere, from the moment entering the hall until the time to part for that evening. The MC asked people at each table while praying to hold hands. After that, the minute of silence was observed for all deceased members of the CFU and victims of September 11 tragedy.

Mr. Luketic, came with his grandson to be part of celebration in spite of hectic schedule. In his speech, Mr. Luketic congratulated the CFU members for recognizing their members. The President, in his speech mentioned some of Linda's accomplishments. Linda was active not only in her lodge but in the CFU as the whole, in organizing events, recruiting new CFU members, in charitable work and many, many

Linda Pecanić-Battiston, Bernard Luketić i Ladislav Meze

more tasks and actions. Mr. Luketic mentioned that the previous week the Ontario Federation of the CFU donated \$1,000 to the victims of the September 11 tragedy.

In her speech Linda Pecanic – Battiston stated : " I am honored to have been selected 'Woman of the Year' and most grateful to the Croatian Fraternal Union for many blessing in my life, but mostly for the opportunity to make and nourish friendships across Canada, the United States and Croatia and I thank the CFU, the Ontario Federation of CFU Lodges, and each and everyone of you for you loving support and presence in my life".

The speeches which followed, from the family members and friends, painted the picture of the woman, born in Canada but who loves her Croatian heritage, works hard and was and still is an inspiration to many people and friends who worked with her.

Thanks to all who organized and worked for making this celebration a great and successful event. The music, the greetings, kitchen team from catering "Slavonija" with the excellent food added to the

Razdragani gosti na večeri HBZ, success of the evening. The guest group was from St. Thomas, members of the CFU # 530.

And let it be known - The owners of very well known 'Pastry Villa', Mr. and Mrs. Redjep and Rosi Hubijer, made the 'finger licking good' cake. How was the cake? What else can you expect but the best? And how big was the cake? How many eggs did they use for the cake? 'Only 130 eggs' as Mr. Hubijer stated. He did not mentioned how many pounds of butter was part of that cake.

It was again nice to see so many old friends, in such well organized celebration

And one little statistical information. According to Mr. Franjo Berkovic, the CFU, the Ontario Federation has 4,000 members in Ontario. (Biserka Milinković)

Jason Chomik, Ivan Brkić, Ankica Furjanić, Ankica Šoštarčić (sjede s lijeva na desno) Lisa i Richard Bernaslewisz, Mile Moguš (stoje)

Slavonija catering: Slavica Milotić i Veronika Kukolić

Vijesti iz Hrvatske

Vlada sama sebi ukinula pravo donošenja uredbi

- Suočeni smo sa žestokim napadajima na Vladu u kojima se tvrdi da ona uzima nešto što ne bi smjela i da ima ovlasti koje bi smio imati samo Sabor. Razumljivo mi je što su ti napadi dolazili iz redova oporbe, ali manje mi je razumljivo kada se tim napadima pridružuju i pojedinci iz naše kolacije - rekao je premijer Račan pojašnjavajući zbog čega je uži kabinet prodložio donošenje ovakvog zakona.

Prema Račanovim riječima njegova Vlada ne želi imati ovlasti Parlamenta, što je premijer potkrijepio podacima o broju donesenim uredbi. U dvije godine djelovanja Račanova vlada je donijela samo 10 uredbi sa zakonskom snagom, dok su HDZ-ove Vlade od 1991. do 3. siječnja 2000. donijele čak 444 takove odredbe.

- Za razliku od bivše vlade, mi smo svoju ovlast koristili restriktivno, međutim Vlada uzima u obzir prigovore i zato pradžažem da izglasarno potpuno ukidanje te Vladine ovlasti - dodao je premijer Račan. Šef Vla

le pri tom je podsjetio ministre da sporni zakon nije suprotan Ustavu, jer je Ustavni sud u proteklih 10 godina čak dva puta utvrdio njegovu ustavnost.

Predloženi zakon otvorio je raspravu među članovima Vlade, jer se ministar Božo Kovačević nije do kraja složio s Račanovim prijedlogom. Naime, Kovačević je upozorio da je uži kabinet napravio pogrešku predloživši potpuno ukidanje Vladine ovlasti da donosi uredbes sa zakonskom snagom. On smatra da Vlada ne bi smjela mijenjati važeće zakone svojim uredbama, ali tvrdi kako bi joj trebala ovlast da regulira propise koji nisu uređeni zakonima. Bez takve mogućnosti, smatra on, doći će u pitanje funkcioniranje izvršne vlasti.

Usprkos svemu, Račan je zatražio da Vlada prihvati zakon, a u slučaju da on ne prođe u Saboru odnosno ako zastupnici ipak odluče ostaviti Vladi ovlasti da donosi uredbes sa zakonskom snagom, Račan će ubuduće iznistiirati na tome da ona ne koristi tu svoju ovlast. (Jutarnji 5.10)

Donesen Zakon o referendumu

Sabor je donio i Zakon o referendumu kojim se razrađuje ustavna odredba o pravu deset posto birača da potpisima zatraži referendum. Referendumsko pitanje mora biti neosporno, a predsjedniku Sabora dana je ovlast da na temelju mišljenja matičnog odbora od Ustavnog suda zatraži ocjenu ustavnosti referenduskog pitanja. Prihvaćen je amandman Milanke Opačić i Dragice Zgrebec kojim se Saboru propisuje rok od 30 dana za pokretanje postupka ocjene ustavnosti. Zakonom je propisan rok od 15 dana za prikupljanje potpisa. (Jutarnji 12.10)

Povlastica ratnim invalidima zbog PTSP-a

Ratni vojni invalidi s više od 80 posto invalidnine u potpunosti se oslobađaju zdravstvene participacije, a svi ratni vojni invalidi bit će oslobođeni participacije za zdravstvene usluge koje su vezane uz posljedice rata ili ranjavanja, odlučila je jučer Vlada. Ministri su, naime, prihvatili novi Zakon o pravima hrvatskih branitelja u koji su ugrađeni i neki prijedlozi Koordinacije udruga proizašlih iz Domovinskog rata. U skladu s prijedlogom Koordinacije, Vlada je u zakon ugradila i novu definiciju trajanja Domovinskog rata, pa se sada Domovinskim ratom smatra razdoblje od početka 1991., do kraja 1995, dok se 1990. definira kao vrijeme priprema za obranu.

Prihvaćena je i nova definicija "hrvatskog dragovoljca": to je branitelj koji je dragovoljno sudjelovao u obrani zemlje od početka 1991. do 15. siječnja 1992. i koji je na ratištu proveo barem 60 dana ili manje u slučaju da je poginuo ili ratište napustio zbog ranjavanja. (Jutarnji 13.10)

U Hrvatskoj između 15 do 18 posto invalida

Vinkovci - Grad Vinkovci domaćin 4. susreta invalida Hrvatske čiji je organizator vinkovačku Udruga za pomoć osobama s invaliditetom. Oko 350 sudionika iz 15 udruga natjecat će se u niz disciplina.

Susrete invalida Hrvatske otvorio je vinkovački gradonačelnik dr. Mladen Karlič, a potom su svi sudionici bili na misi koju je služio msgr. Tadija Pranjić, župan i dekan vinkovački.

Prema riječima Barbare Fuček-Reško, dopredsjednice Hrvatskog saveza tjelesnih invalida, službeno se procjenjuje kako u Hrvatskoj danas živi deset posto osoba s invaliditetom. Međutim, taj podatak, kako je istaknuto, nije realan. Nakon Domovinskog rata došlo je do značajnijeg porasta broja invalida pa ih je danas u Hrvatskoj između 15 i 18 posto, procijenila je. (Jutarnji list 15.10)

Otkrivena i masovna grobnica Golubnjača 3

Zagreb - Ekpa Vladina Ureda za zatočene i nestale u ličko - senjskoj županiji otkrila je još jednu masovnu grobnicu - jamu Golubnjača 3 - iz koje su izvađeni posmrtni ostacio dviju žrtava ubijenih u Domovinskom ratu.

Jama Golubnjača, udaljena 30-etak kilometara od Golubnjače i na brdu Ljubovu pokraj Gospića, druga ja masovna grobnica otkrivena u Ličko-senjskoj županiji, a 140. u Hrvatskoj. Iz jame su izvađene dvije ljudske glave, a prema riječima Vladina Ureda za zatočene i nestale, pukovnika Ivana Grujića, članovi Speleološkog društva Hrvatskog planinarskog saveza, koji su u jami pronašli i medvjedu lubanju, utvrdili su da u jami ima još žrtava. Ekshumiranje otežavaju velike gomile otpadnog materijala bačenog u jamu, a postupak se nastavlja. Vladin Ured raspolaže obavijestima o još dvama mjestima u županiji gdje bi mogle biti žrtve. (Jutarnji 19.10.)

Nužno 6000 stanova za naseljene Hrvate

Topusko - Kako bi se riješili stambeni problemi oko 150.000 Hrvata iz BiH naseljenih u Hrvatskoj, treba osigurati 6000 stanova. O rješenju toga problema u Topuskom su s predstavnicima Ministarstva za javne radove, obnovu i graditeljstvo razgovarali čelnici Zajednice udruga naseljenika Hrvatske. Istaknuta je potreba i za većom zastupljenošću naseljenika županijskim stambenim komisijama, kao i za većom suradnjom sa županijskim izvršnim vlastima. (Večernji 6.10)

M. Tuđman predsjednik stranke HIP-a

Zagreb - Prof. Dr. Miroslav Tuđman izabran je za predsjednika nove stranke na hrvatskoj političkoj sceni - Hrvatskog istinskog preporoda (HIP). Tako su odlučili delegati jučerašnje utemeljiteljeske skupštine stranke koja je iza zatvorenih vrata održana u zagrebačkome hotelu "P". Za potpredsjednike stranke izabrani su admiral Davor Domazet Lošo i Nenad Ivanković, a za glavnu tajnicu Barbara Kovačić.

Stranka će imati dva temeljna cilja u svojem djelovanju: reafirmaciju temeljnih vrijednosti na kojima je stvorena hrvatska država te stvaranje moderne i gospodarski napredne zemlje u kojoj će svi moći dostojanstveno živjeti. Suglasnost za njezino osnivanje jučer prijepodne dao je i Glavni odbor Udruge za hrvatski identitet i prosperitet, s tim da je zaključeno da će Udruga HIP nastaviti raditi bez obzira na osnivanje, u skraćenom obliku, istoimene stranke. "Moram reći i to da je osnivanje stranke pozdravio i dr. Andrija Hebrang, ali je naglasio kako će ostati djelovati samo u udruzi, jer i dalje želi biti član HDZ-a", čuli smo nakon skupštine od dr. M. Tuđmana. (Večernji list 7.10)

Sedmi susret najtežih invalida Domovinskog rata

Zagreb - Oko 250 najtežih invalida Domovinskog rata iz cijele zemlje okupilo se jučer u Domu Hrvatske vojske na tradicionalnom susretu koji već sedmu godinu zaredom organizira humanitarna udruga Bedem ljubavi 1991.

- Vaš dolazak na ovaj susret daje nam snagu da nastavimo s radom udruge. Iako su vrijeme i situacija teški, nadam se da ćemo se još više povezati i da ćemo se sljedeće godine opet okupiti - obratila se prisutnima predsjednica Bedema ljubavi 1991 Ljerka Pavić. Najtežim invalidima Domovinskog rata jučer su se, osim članova njihovih obitelji, pridružili predstavnici političkih stranaka, Hvidre i Ministarstva obrane te pomoćni zagrebački biskup msgr. Josip Mrzljak.

- Prebrzo se zaboravilo to što ste dali za domovinu, pa gledam na ovaj susret kao na kajanje. Vrijeme ratova i terorizma potiče nas na razmišljanje o gradnji "bedema ljubavi", da ga proširimo na cijelu našu domovinu i dalje, na cijeli svijet. - rekao je prije zajedničke molitve msgr. Mrzljak. (Jutarnji 8.10)

KRLEŽINA OSTAVŠTINA DAROVANA NACIONALNOJ SVEUČILIŠNOJ KNJIŽNICI

Želja velikana hrvatske književnosti Miroslava Krleža, da se njegova rukopisna ostavština, nakon njegove smrti, pohrani u "mrak" na dvadeset godina, koliko je po njegovu mišljenju potrebno da se konsolidiraju redovi krležologa, do sada je bila poštovana - od strane univerzalnog nasljednika dr. Krešimira Vranešića i Nacionalne i sveučilišne knjižnice, gdje su rukopisi dosada bili pohranjeni i zapečaćeni u 14 sanduka i u jedan paket s leksikografskim marginalijama koji je poslije šest godina pristigao iz Leksikografskog zavoda "Miroslav Krleža".

Budući da dvadesetogodišnji rok upravo istječe, nasljednik po oporuci, dr. Vranešić, odlučio je rukopisnu ostavštinu darovati Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu. Povodom potpisivanja Ugovora o darovanju rukopisa, prijepiske i fotografija pokojnog Miroslava Krleža pohranjenih u NSK, između darovatelja dr. Krešimira Vranešića i NSK, održana je u ponedjeljak, 16. listopada 2001., u toj knjižnici konferencija za novinare.

Tom je zgodom glavni ravnatelj NSK dr. Josip Stipanov zahvalio na darovnici te naglasio da će preuzimanjem ovoga dara cijeli Krležin opus od sada biti dio fonda NSK. Potpisivanje Ugovora je očekivan čin budući da je uloga NSK čuvanje hrvatske pisane baštine.

Kako je došlo do potpisivanja ovog značajnog dokumenta objasnio je dr. Krešimir Vranešić. "Nekoliko godina prije smrti Krleža je bolovao od pneumonije pluća. Pitao me je "Krešo, koliko bih mogao još živjeti? Pitam te to stoga jer u ormarima imam preostalih rukopisa za koje bi mi bilo potrebno još pet ili šest godina rada, a nude mi se razni ljudi da mi u tome pomognu". No, tko je poznavao Krležu, znao je da nitko osim njega ne može raditi na tim rukopisima. Kada umre Bela, on intenzivno pomišlja na oporuku, te je ostavštinu odlučio pohraniti u "mrak" na 20 godina gdje je nitko ne smije pregledavati i popisivati. Što dalje s ostavštinom nije rekao, a meni se čini da je prema hrvatskom narodu i Krleži najpoštenije darovati ju Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici."

Na konferenciji je govorio i pravni savjetnik i sastavljač oporuke Miroslava Krleža Jakša Barbić. On ističe bitno drugačije političke prilike u ono vrijeme kada su neki bili "za", a neki "protiv" Krleža. Tada nitko nije mogao doraditi njegovu ostavštinu. Barbić je potvrdio Vranešićevu izjavu po kojoj je Krležina želja bila da se rukopisna ostavština nipošto ne smije privatizirati, već mora biti dostupna javnosti. Primopredaja na relaciji darodavac - daroprimatelj očekuje se na dan Krležine smrti 29. prosinca ove godine. No, po riječima dr. Stipanova potrebno je još godinu dana da stručni ljudi obave obradu rukopisa - popis i izradu kataloga.

Naš će se stručni posao, nastavio je dr. Stipanov, kretati u dvije faze: ustanoviti cjelinu, odnosno povezati cjeline i kataloški ih obraditi. Poslije će NSK imati pravo umnažati tu ostavštinu na mikrofiševima, filmovima, u knjigama ili ju digitalizirati. Pečaćenju je osobno nazočio prije dvadeset godina dr. Vranešić.

U ponedjeljak je dr. Vranešić naglasio da je tada, nakon pečaćenja i pravomoćnosti presude o ostavštini, imao velikih problema da se neke stvari ne pregledaju. No, klauzula njegove darovnice poštovala se tijekom dvadeset godina, zaključio je Vranešić i još uvijek nitko nema uvid u ovu građu, čime se zaštitilo dostojanstvo Miroslava Krleža, kojise klonio afera. (Sead Begović, Vjesnik)

PRVI HRVATSKI IZUMITELJ

O 450. obljetnici rođenja jezikoslovca, izumitelja, filozofa, vizionara, pisca i polihistora Fausta Vrančića (1551.- 1617.) priređena je u četvrtak, 25. listopada 2001., u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu prigodna svečanost na kojoj su o svestrانosti Vrančićeve osobe i djela svjedočili dr. Josip Bratulić, dr. Vladimir Muljević, mr. Krešimir Cvrlik u Milivoj Zenić. Tim povodom objavljen je i Zbornik o Faustu Vrančiću, što sabire znanstvene prinose izrečene na šibenskom skupu pod naslovom "Obitelj Vrančić u hrvatskoj književnosti i znanosti", u nakladi Gradske knjižnice "Juraj Šižgorić", koji zbornik, kako je rekao u ime nakladnika Milivoj Zenić, svjedoči koliko su Vrančićeve znanstveno-tehničke i filozofske ideje korespondirale sa suvremenim europskim duhovnim kretanjima. Jer Vrančićev poliglotski Rječnik pet najuglednijih europskih jezika prvi je hrvatski rječnik, a njegovi *Novi*

strojevi, s poznatim *homo volansom*, kao da sabiru sva nastojanja europskog novovjekovlja. Podsjetio je potom da je rečena šibenska knjižnica tiskala *Machinae novae* 1993. kao i Mrnavičev Govor na pogrebu Fausta Vrančića, a dvije godine kasnije Vrančićevu hrvatsku prozu *Život nekoliko izabranih divic* i Sentimentalni odgoj s prepiskom Antuna Mihovila i Fausta Vrančića, Faustovim životopisom i ranim latinskim pjesmama, što bi trebalo pridonijeti boljem svekolikom poznavanju Vrančića i vremena u kome je živio - kazao je Zenić.

O životnom putu toga svjetski slavnoga i svojatanoga čovjeka koji je mnogostrukošću svoga znanstvenog interesa i domišljatošću izumiteljskog duha obilježio svoje vrijeme, govorio je dr. Vladimir Muljević. Prisjetio se da je Vrančić rođen u Šibeniku 1551., da ubrzo potom odlazi stricu Antunu u Mađarsku, pa na školovanje u Italiju, te je potom boravio na dvoru Rudolfa II. u Pragu, a poslije smrti supruge zaredio se i postao biskupom. Napustivši Ugarsku, odlazi u Veneciju, gdje ostaje do smrti 1617., te je prema vlastitoj želji bio pokopan u domovini, na otoku Prviću. Djelom *Machinae novae* postaje slavan u svjetskoj tehničkoj literaturi jer donosi 56 različitih konstrukcija na pregledan način, a sve je opisano u prilogu na dva odnosno pet jezika. One sežu od reguliranja voda do sunčanih satova i klepsidri. Knjiga donosi i sliku šibenske Katedrale, koja je stavljena u knjigu, kako reče autor, "kao ukras moje domovine".

O književniku, jezikoslovcu i leksikografu govorio je dr. Josip Bratulić zadržavši se na manje poznatim djelima kakvo je *Život nekoliko izabranih divic*, koje je važno jer je tiskano hrvatskim jezikom, a upućeno je redovnicama i uspostavlja duhovno obzorje po kojem bi one trebale živjeti.

Kršćansku etiku Fausta Vrančića kao filozofiju života tumačio je mr. Krešimir Cvrlik. S obzirom na opseg onoga što je napisao na tome području Vrančić se, prema Cvrlikovim tvrdnjama, ne ubraja u značajnije renesansne filozofe, no u svoje je dvije poznate rasprave obuhvatio gotovo sve glavne etičke probleme. Nakon dugih svojatanja Fausta Vrančića, i od Nijemaca i od Mađara, možemo reći da je Vrančić napokon "reprivatiziran" i vraćen u maticu domicilne mu hrvatske kulture, te da je njegovo filozofsko djelo postalo hrvatskom baštinom, ali je on sveobuhvatnošću svoga djelovanja dionikom i europskih filozofskih tendencija.

U foyeru NSK priređena je prigodna izložba Vrančićevih djela te neobično inventivna izložba crteža šibenske djece, pokazana i na 39. međunarodnom dječjem festivalu, inspirirana Vrančićevim djelom *Machinae novae*. (Branka Džebić, Vjesnik)

Izložba fotografija Augusta Frajtića u Fotoklubu Zagreb

Zagreb - Fotografije spomenika Buenos Airesa koje je naš slavni umjetnik emigrant August Frajtić (1902 - 1977) pripremao pedesetih godina za knjigu, koja nikad nije objavljena, napokon su, nakon što su stigle iz Argentine u Zagreb, izložene javnosti. Zahvaljujući dobrohotnosti jedne obitelji iz Argentine koja je čuvala vrijedne fotografije u svom privatnom arhivu, malo kulturno blago vraćeno je Fotoklubu Zagreb, mjestu koje je August Frajtić prije Drugog svjetskog rata pod svojim rukovodstvom razvio u važno umjetničko i živo središte hrvatske fotografije.

Fotografije izložene u klubu pripadaju maketi fotomonografije spomenika Buenos Airesa koja je pedesetih godina trebala rezultirati u knjizi "Piedra y bronce", a kojom je August Frajtić htio zahvaliti Argentinu, u povodu njezine 150. godišnjice, za dobre geste prema hrvatskoj emigraciji. Zbog tadašnjih političkih preokreta, koje je izveo auto-kratski režim Juana Dominga Perona, knjiga nije tiskana, a s vremenom je i važno svjedočanstvo o kamenim i brončanim spomenicima iz objektiva Augusta Frajtića palo u zaborav. Vraćanje ovoga kulturnog blaga koje je ujedno i spomen na hrvatsku emigraciju koja je do kraja života ostala izvan domovine, na otvorenju u Fotoklubu Zagreb pozdravili su tajnik kluba Vlatko Lozić i voditelj prof. Zdenko Kuznić.

Frajtić, koji je umro 1977. U Buenos Airesu, dao je značajan doprinos najslavnijem razdoblju zagrebačke i hrvatske fotografije, a svoj cjelokupni opus, s fotografijama punim vedrine, kompozicijske jasnoće i tehničke doradenosti, ostavio je prije odlaska u emigraciju svom klupskom kolegi i prijatelju Albertu Starzyku na čuvanje, potvrđujući time da se kanio vratiti

Samo Budiša može spasiti HSLS od raskola

Našice - Joško Kontić i još trojica HSLS-ovih saborskih zastupnika, koji su posjetili Našice, uvjereni su da samo ponovni izbor Dražena Budiše za predsjednika HSLS-a može stabilizirati tu stranku i vratiti joj ugled među biračima. Na upit hoće li Budišina "eventualna pobjeda" na predstojećem izborom Saboru HSLS-a izazvati novi raskol stranke, Kontić je odgovorio da već u slučaju Budišine kadidature riječ eventualno postaje suvišna.

-Koalicija sa SDP-om bila je dobar potez kako bi došlo do demokratskih promjena, no činjenica je da niz gospodarskih i socijalnih problema nije riješeno. HSLS u donošenju ključnih političkih odluka ne sudjeluje proporcionalno svom udjelu u vlasti, ali za to smo samo krivi jer se nismo uspjeli dovoljno nametnuti - izjavio je Kontić. Podjele u HSLS-u na "sjever" i "jug" odnosno na "ljevičare" i "desničare" smatra paranojom pojedina u stranci, ali i nekih lobija izvan stranke koji se protive snažnom HSLS-u. U HSLS-u nema strančarenja nego samo mnogo različitih mišljenja-rekao je Kontić. (Jutarnji list 13.10)

GOSPODARSTVO

Gospodarski rast u 2002. godini bit će potrošen za otplatu dugova

Opatija - Hrvatska iduće gopdine samo za otplatu kamata za inozemne dugove mora izdvojiti 650 milijuna dolara, što je tri posto bruto domaćeg proizvoda (GPD). To znači da će planiranu stopu gospodarskog rasta od tri posto "pojesti" dugovi. Naglasio je to mr. Dubravko Radošević, gospodarski savjetnik predsjednika Mesića, prvog dana 6. Međunarodne konferencije o bankarstvu i poduzetništvu koja se pod nazivom "Strategijski izazovi bankarskog financijskog i gospodarskog sustava RH u procesu globalizacije" održava u Opatiji upravo sada.

Naime, otplata vanjskog duga (glavnice i kamata) iznosi za iduću godinu čak 2,2 milijarde dolara, što je 10 posto GDP-a.

To znači,naglasio je Radošević,da iduće godine zapravo neće biti gospodarskog rasta, a kamoli dugoočekivanog novog zapošljavanja.

Depresija u Hrvatskoj

Hrvatska je u potpunog ekonomskoj depresiji i tek će ove godine dosegnuti 80 posto GDP-a i 40 posto industrijske proizvodnje iz predtranzicijskog razdoblja, tj. 1989. godine - naglasio je mr. Radošević. Prema njegovim riječima u Hrvatskoj je u proteklih 10 godina u potpunosti procijenjena struktura GDP-a u kojem usluge čine 60 posto, te provedena temeljita deindustrijalizacija koju je nemoguće zaustaviti. U usporedbi s ostalim tranzicijskim zemljama, javni rashodi države imaju najveći udjel u

Najveće hrvatske tvrtke daju zajedničku ponudu za Croatia osiguranje

Zagreb - Dok hrvatska vlada još razmišlja o tome treba li Croatia osiguranje privatizirati domaćim ili stranim kapitalom, najveće hrvatske kompanije pripremaju se na zajedničku ponudu za kupnju najveće domaće osiguravajuće kuće. U Agrokoru su nam potvrdili da postoji "pool" najvećih hrvatskih kompanija, među kojima je Agrokor samo jedan od zainteresiranih, koje razmišljaju o tome da prikupe kapital kako bi svoju ponudu za kupnju Croatia osiguranja dostavile Ministarstvu gospodarstva. Vjerojatno je, osim Agrokora, riječ o Plivi, Podravci, Luri i drugim velikim hrvatskim tvrtkama, od kojih ni jedna ne bi u Croatia osiguranju imala više od tri posto dionica kako ono ne bi služilo posebnim interesima bilo koje tvrtke. Dr. Marijan Čurković, predsjednik Uprave Croatia osiguranja, rekao je da bi privatizacija najstarije domaće osiguravajuće kuće moglo završiti u proljeće iduće godine. No, naglasio je, država se može odlučiti i za brzu privatizaciju direktnom prodajom dionica. Kako cijeli posao vodi Ministarstvo gospodarstva, dr. Čurković nije bio spreman govoriti o mogućim kupcima. (Jutarnji 21.10)

Šešelju ne daju u Den Haag

Beograd (Hina) - Nizozemsko veleposlanstvo u Beogradu navodno je odbilo izdati vizu predsjedniku Srpske Radikalne stranke (SRS) Vojislavu Šešelju, o čemu ga je izvijestilo prošlog tjedna. Takvu tvrdnju u nedjelju iznosi Šešeljeva stranka dodajući kako im je veleposlanstvo u pismu obavijestila da je predsjednik SRS-a "opasnost za nacionalnu sigurnost Krajevine Nizozemske". Šešeljevo ime spominje se u najnovijim javnim optužnicama Međunarodnog kaznenog suda u Den Haagu (ICTY) zbog zločina njegovih paravojnih formacija u Hrvatskoj i BiH. Šešelj je prije mjesec dana javno ustvrdio kako je podnio zahtjev za nizozemsku vizu da bi u Scheveningenu posjetio, kako je naveo "zatočenu skupinu srpskih rođoljuba", ali osim Momčila Krajišnika nije spomenuo i druga imena. U priopćenju SRS-a kaže se kako je Šešelj "jedan od istaknutih europskih boraca za demokraciju pa je kao takav nepodnošljiv kreatorima globalizma, kao nove i opasne inačice totalitarizma". Šešeljeva stranka također iznosi svoje uvjerenje da se "ICTY plaši dolaška Šešelja u Den Haag jer je on jedini čovjek koji je u stanju pobijediti taj antisrpski Tribunal". Glavna tužiteljica ICTY Carla del Ponte putuje u Beograd, gdje će se susresti s jugoslavenskim i srbijanskim dužnosnicima da bi im ponovila zahtjeve Tribunala o potrebi suradnje i izručenja osoba koje su tijekom njezina nedavnog boravka u SRJ javno optužene ili su dovedene u vezu s ratnim zločinima, među kojima je i Šešelj. (Glas Slavonije 22.10)

GDP-u, od čak 60 posto. Kako se na prihode od privatizacije može računati samo još do 2003., deficit proračuna moći će se pokrivati samo daljnjim zaduživanjem.

- Troškovi države, posebice za socijalna davanja, ne mogu se više znatno smanjivati sve dok se omjer zaposlenog i uzdržavanog stanovništva 1:1 - naglasio je Radošević.

Stoga on smatra da je glavni temelj gospodarske strategije izvozne strategije koja će otvoriti put za novo zapošljavanje.

Slično je mišljenje i mr. Mladena Vedriša, koji smatra da veći gospodarski rast Hrvatska može ostvariti samo konkretnim robnim izvozom. Naime, on prihode od turizma smatra previše osjetljivima i nesigurnima da bi se na njima bazirala strategija gospodarskog rasta.

Optimist Crkvenac

Žalosno je, naglasio je, da Slovenija danas na izvozu zarađuje 8,7 milijardi američkih dolara, točno onoliko koliko Hrvatska troši na uvoz. Iako svi okupljeni ekonomski i bankarski stručnjaci vjeruju da Hrvatska treba veći gospodarski rast, Radošević smatra da je ministar Mato Crkvenac čak i s onim rastom od 3 do 3,5 posto predviđenim za iduću godinu preveliki optimista. Naime, naglasio je, recesija u EU, SAD i Japanu nužno će se odraziti i na Hrvatsku. (Jutarnji list 19.10)

EU se uključio u financiranje autoceste

Split - Hrvatska gospodarska komora - Županijska komora Split bila je domaćin jučerašnjem radnom sastanku predsjednika regionalnih gospodarskih komora zemalja članica Jadransko-jonske inicijative. "Europska unija uključila je jadranski koridor koji obuhvaća i gradnju autoceste Zagreb - Split u svoje programe te osigurala znatna sredstva za potporu projekata u pojedinim regijama Hrvatske i drugih zemalja članica EU-a - rekla je Jadranka Radovanić, predsjednica HGK ŽK Split (Jutarnji 13.10)

U Imotskom rekordan broj nezaposlenih

Imotski - Imotska ispostava Zavoda za zapošljavanje bilježi rekordan broj nezaposlenih. Prema službenim podacima, u ispostavi su prijavljene 3693 osobe, od kojih je 1037 žena. Najviše je KV i VKV radnika (1523), a najmanje prijavljenih je sa VSS (130, od toga je 67 žena). U Imotskoj ispostavi su 522 korisnika stalne novčane naknade i 487 evidentiranih branitelja. Svi ovi podaci odnose se na razdoblje kad je jedan dio osoba zaposlenje privremeno pronašao u turizmu od kojih se dio prestankom turističke sezone ponovo našao na listama nezaposlenih. (Jutarnji)

Aristokratski shopping: Princeza Ingrid de Frankopan želi sinu Lovri kupiti zagorski dvorac Maruševec

Varaždin, Maruševec - Princeza Ingrid de Frankopan (65) zainteresirana je za kupnju znamenita dvorca Maruševec, čija je vrijednost procijenjena na više od dva milijuna DEM. Zbog toga je nedavno posjetila Maruševec gdje je razgledala dvorac i s domaćinima razgovarala o uvjetima kupnje. Princeza Frankopan ima petero djece, tri sina i dvije kćeri, i želi svakome od njih kupiti po jedan dvorac u Hrvatskoj, a ovaj u Maruševcu darovala bi sinu Lovri.

Podsjetimo, njezin drugi sin Petar postao je nedavno vlasnikom zagrebačkog nebodera u Ilici. Princeza de Frankopan voljna je za dvorac platiti spomenuti iznos, u cjelosti ga urediti i spasiti od daljnjeg propadanja. Dvorac je sada u vlasništvu općine Maruševec, no iz Beča se javila obitelj Pongratz, koja tvrdi da su oni vlasnici dvorca. Pozivajući se na zakon o povratu oduzete imovine, obitelj Pongratz traži povrat dvorca Maruševec, a zahtjev za to već su poslali Uredu za imovinsko-pravne odnose Varaždinske županije. No, kako još nije utvrđeno vlasništvo dvorca, rješenje o povratu nije im izdano, a pitanje je hoće li ikad i biti. Dok se to ne riješi, dvorac se ne može prodati, ali se prema sada važećem zakonu može dati u koncesiju i do 50 godina, za što je suglasnost dalo Ministarstvo kulture. Općina Maruševec, pak, zbog svoje inertnosti, još nije ni raspisala natječaj, a dvorac iz dana u dan sve više propada. Njegova je sudbina stoga i dalje neizvjesna, iako bi u Varaždinskoj županiji bili najsretniji da dvorac što prije dobije vlasnika. (Jutarnji list)

Dvorac Maruševec

Vijesti iz kulture

SMOTRA DOKUMENTARACA IZ DOMOVINSKOG RATA

KOPRIVNICA - Prva smotra dokumentarnih filmova iz Domovinskog rata Dokumentarno-povijesnog programa Hrvatske televizije održat će se u Koprivnici 18-20. studenoga. U ta će tri dana posjetitelji Smotre, koju organiziraju Udruga branitelja, invalida i udovica Domovinskog rata djelatnika koprivničke "Podravke", HRT i Otvoreno pučko učilište Koprivnica, moći vidjeti ostvarenja kao što su "100 dana Vukovara", "Obitelj Glavašević", "Zločini i zločinci" i brojne druge. Smotra će završiti premijernim prikazivanjem 30-minutne emisije "Putovima slobode" Mladena Trnskog, koji prikazuje 2500 km dug put hrvatskih branitelja "Podravke" i INA-Naftaplina, koji su ove godine obišli većinu mjesta vezanih uz Domovinski rat. (Večernji list)

PONOVO TENZERIN "ZAGREB"

Drugo izdanje slavne knjige Veselka Tenzere "Zašto volim Zagreb" (Mozaik knjiga) podsjeća na vremena kada je dnevni list rezervirao prostor za kulturnog autora i podugački feljton ili esej, koji se mogao i čitati i isčitavati, izrezivati i slagati u album hrvatske novinske feljtonistike.

Fenomenologija gradskog svakodnevnog života već je dobro poznati i uvijek inspirativni Tenzerin svijet u kojem se avanturistički druže i novinari pisac, i buntovnik i lirik, u kojem se prelijevaju lica i naličja grada, da bi sve završilo usklikom: Zagreb je inače lijep! Prodirući u sve slojeve društva, oslikavajući Zagreb i spomenicima i šankovima, i intelektualcima i usamljenim damama, kritizirajući smiono ružne, a slaveći lijepe strane grada, Tenzera je Zagreb pretvorio u osobnost. Dok Zagrepčanec Zvonimir Milčec šeta vedro gradom oslikavajući ga, Tenzera, kao "došljak", istraživački ulazi duboko u grad poetizirajući ga.

Feljtonističke gradske avanture stapaju se na koncu u romaneskno djelo u kojem se miješaju portreti, fenomeni, ljudske sudbine, u kojem se novinarska panorama slobodno obogaćuje lirskim tkanjem. (Večernji)

PROŠLE JE GODINE U HRVATSKOJ OBJAVLJENO 2.969 KNJIGA

Prošle je godine u Hrvatskoj objavljeno 2.969 knjiga i brošura, što je 7,3 posto više nego prethodne godine. Najviše izdanih naslova, po

podacima Državnoga zavoda za statistiku, pripada skupini knjiga "jezici i književnost" 26,1 posto, zatim skupini "društvene znanosti" 25,1 posto te "primijenjenim znanostima, medicini i tehnologiji" 10,8 posto, a najmanje skupini "matematika i prirodne znanosti" 2,18 posto.

Većina knjiga i brošura izdana je na hrvatskome jeziku - 93 posto naslova, na engleskome jeziku 3,3 posto, njemačkome 1,3 i talijanskome 0,6 posto. U prošloj godini bilo je 2.003 časopisa, što je 9,6 posto više nego prethodne godine. Po učestalosti najviše časopisa izlazi dva do četiri puta godišnje (634), odnosno jedanput godišnje i rjeđe (556).

Lanjske godine u Hrvatskoj su izlazile 243 novine, od čega 14 dnevno, tri više puta tjedno, 41 tjedno, 14 svaka dva tjedna, 43 mjesečno, tri dvomjesečno. (Vjesnik)

MAJSTORI ZLATARI U HRVATSKOME ZAGORJU

Muzeji Hrvatskog zagorja - Muzej seljačkih buna iz Gornje Stubice otvaraju u petak, 19. listopada izložbu "Majstori zlatari u Hrvatskom zagorju". Predstavlja se odabir crkvenog posuda iz zagorskih župa, crkvi, kapela i samostana. Autor izložbe posvećene radu zlatara za potrebe sakralnih prostora Hrvatskoga zagorja je dr. Ivo Lentić, naš istaknuti stručnjak za crkveni metal. Dugogodišnje istraživanje dr. Ive Lentića, opsežni pregled terena i rad na arhivskoj obradi građe urodili su pornim odabirom najreprezentativnijih predmeta - crkvenog posuda, koji su rad vrhunskih majstora zlatara. Zagorske crkve i kapele, a posebno franjevački samostani, ponose se djelima stranih i domaćih majstora koja svjedoče o istančanom ukusu naručitelja ovoga prostora. Izložba iscrpno dokumentira svaki predmet u katalogu i neprocjenjiv je njezin prinos u proučavanju sakralne umjetnosti u Hrvatskoj. Izložbu će otvoriti biskup Josip Mrzljak. (Vjesnik)

PRIGODNE MARKE O KULAMA I UTVRDAMA

Hrvatska je pošta izdala seriju od tri prigodne poštanske marke na temu "Kule i utvrde" koje će biti u prometu od petka, 26. listopada.

U seriji su marke Klis, XVI. stoljeće (1,80 kuna), Ston, XIV.-XV. stoljeće (2,5 kn) i Sisak, XVI. stoljeće (3,5 kn). Poštanske je marke dizajnirao zagrebački dizajner Danijel Popović, a tiskane su u TIZ "Zrinski" iz Čakovca u višebojnom offset tisku u arcima od 20 maraka i nakladi od 350 tisuća komada po motivu. (Vjesnik)

VIJESTI IZ B&H

Ante Jelavić, treći puta izabran za predsjednika HDZ-a u BiH

Propao je pokušaj stvaranja hrvatske samouprave u BiH

• HDZ je spreman vratiti se u federalne institucije Bosne i Hercegovine

Mostar - Ante Jelavić ponovno je izabran za predsjednika HDZ-a Bosne i Hercegovine. Dopredsjednici su stranke Zdravko Batinić, Dragan Čović, Martin Raguž, Ivo Andrić Lužanski i Marko Tokić. Nakon odbijanja umjerenjaka Bože Ljubića da bude dopredsjednik stranke, čak i na nagovor predsjednika Jelavića, umjetso triju dopredsjednika, kako je predviđeno novim stranačkim statutom, stranka će i ubuduće imati pet dopredsjednika. Novi je u igri, prema prijašnjem sazivu, samo Martin Raguž.

Predsjednik Jelavić u svojem je govoru ustuknuo od proljetnih zahtjeva za hrvatskom samoupravom, otvoreno ističući da je samouprava propala, a pokušaj njezina osnutka ocijenio je neuspjehom osiguranja stvarne hrvatske jednakopravnosti u BiH i daljim pogoršavanjem položaja najmalobrojnijeg naroda. Jelavić glavnim ciljevima djelovanja HDZ-a nakon sedmoga sabora smatra pojačano zauzimanje da se međunarodnu zajednicu uvjeri u to kako HDZ nije "nositelj dezintegrativnih ili separatističkih procesa, nego zagovornik cjelovite, samoodržive i demokratske BiH". Istaknuo je i spremnost da se vrati u institucije BiH koje je napustila

Kriza u BiH: Čelnici HDZ-a i NHI-ja u Kreševu razgovarali o zajedničkom nastupu u Parlamentu

Zubak i Jelavić pregovaraju o suradnji

Sarajevo - Ante Jelavić i Krešo Zubak, čelnici HDZ-a i NHI-ja razgovarali su prošlog tjedna u Kreševu pokraj Sarajeva o mogućoj suradnji svojih stranaka.

Najvažnije hrvatske stranke trebaju dogovoriti zajednički nastup u parlamentu u raspravi o izmjenama Ustava. Hrvatske stranke Alijanse imaju premalo zastupnika da bi se izborile za rješenja prihvatljiva za Hrvate u BiH, a HDZ se povukao iz parlamenta u znak prosvjeda zbog isključenja iz vlasti usprkos izbornoj pobjedi. Na nedavnom saboru HDZ je najavio povratak i u federalni parlament jer su ustavne promjene glavna prilika za učvršćivanje mehanizma za zaštitu prava Hrvata od majorizacije. O ustavnim reformama i HDZ i NHI u javnosti zastupaju praktički iste stavove, no nije jasno hoće li uspjeti prevladati sukobe i nastupiti zajedno.

Dvije stranke praktično su u ratu od 1998. godine kad je Zubak osnovao NHI, a sukobi su kulminirali formiranjem vlasti Alijanse za promjene, u kojoj je NHI zamijenio HDZ na ključnim pozicijama. No suradnja sad odgovara i Zubaku i Jelaviću: HDZ ne nalazi izlaz iz izolacije od proljeća, kad je visoki predstavnik smijenio Jelavića, a Zubak izražava nezadovoljstvo stavovima drugih stranaka Alijanse i tretmanom NHI-ja.

Prema našim izvorima, suradnju najjačih hrvatskih stranaka zagovaraju i međunarodni diplomati u BiH, izolirani HDZ može postajati samo radikalniji, a drastični potezi međunarodnih diplomata jačaju mu popularnost. S druge strane NHI kao prihvatljiva i umjerena opcija gubi zbog nespretnih poteza Alijanse koji se tumače kao protuhrvatski, poput udara na Aluminij. U traganju za rješenjem političke krize nastale nametanjem neprimjerenih izbornih pravila i proglašenjem Hrvatske samouprave, diplomati ispituju mogućnosti približavanja HDZ-a i NHI-ja.

Prema upućenim izvorima, Amerikanci zagovaraju osnivanje nove stranke kojoj bi se priključile hrvatske članice Alijanse. Vodio bi je najvjerojatnije Marko Tadić, smijenjeni rektor Sveučilišta u Mostaru, a uključila bi sve one iz HDZ-a nezadovoljne pretjeranim utjecajem radikala. Smatraju da bi se HDZ i NHI trebale približiti ili ujediniti, ali također bez radikala. (Jutarnji list 23.10)

HRVATSKA ISKRA

**Uredništvo: 1137 Centre Street
Thornhill, Ont. L4J 3M6
Canada
Tel: (905) 738-0053
Fax: (905) 738-9853**

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 93/94, 31. X. 2001.

nakon neustavnoga konstituiranja federalnog i državnog Doma naroda.

Predsjednik HDZ-a koji je treći put izabran na to mjesto, pozvao je međunarodnu administraciju na otvoren i javni dijalog. Nagovijestio je povlačenje "borbenog garda" HDZ-a s predstavnicima međunarodne zajednice. Ustvrdio je pritom da će se stranka uključiti u proces ustavnih reformi nakon odluke Ustavnog suda o konstitutivnosti. Ako te promjene ne osiguraju punu jednakopravnost, predsjednik HDZ-a nagovijestio je da će zatražiti održavanje nove mirovne konferencije za BiH i njezino drukčije konstituiranje, kao kantonizirane zajednice ili ustrojene s tri federalne jedinice. Jelavić je u govoru sabornicima upozorio i na islamski radikalizam u Bosni i Hercegovini.

Na saboru je bilo brojno izaslanstvo HDZ-a iz Hrvatske, u kojem se bili i Ivić Pašalić i Josko Škara. Glavni tajnik HDZ-a Josko Škara kritizirao je vlast u Zagrebu tvrdeći kako nereagiranjem na proces ustavnog obespravljanja Hrvata u BiH prešutno podržava islamiziranje Federacije BiH. (Večernji list, 7.10)

Del Ponte predala informacije o mudžahadinima u Bosni

Zagreb - Glavna tužiteljica Haaškog suda, Carla del Ponte, predala je američkim vlastima informacije, a ne dokumente o pojedincima iz Bosne i Hercegovine koji bi mogli biti povezani s terorizmom - pojasnila je glasnogovornica Tužiteljstva Florence Hartmann.

Del Ponte je izjavila da je američkom veleposlaniku za ljudska prava Pierreu Prosperu predala informacije o osobama u BiH koje bi mogle biti povezane s terorističkom organizacijom Osama bin Ladena.

- Ne vodimo istragu o terorizmu, ali prenijeli smo sve informacije do kojih smo došli u svojim istragama u vezi s kršenjem humanitarnog prava, a odnose se na pojedince koji bi mogli biti sumnjičeni da pripadaju terorističkoj mreži - rekla je Hartmann. Dodala je da se tom informacijom već manipulira te da je treba staviti u kontekst intenzivne potrage za terorističkim mrežama vezanim za Osamu bin Ladena koja se provodi u svijetu.

Hartmann nije željela iznositi detalje o informacijama u vezi s terorističkim grupama u BiH. Haag je trojicu časnika Armije BiH u kolovozu optužio za zločine koje su počinili pripadnici jedinice El Mudžahid, u kojoj su se borili većinom strani državljani iz islamskih zemalja. Trenutno se u Francuskoj vodi proces protiv Rubeške grupe, skupine pljačkaša osumnjičenih za terorizam, od kojih se većina borila u jedinici El Mudžahid. (Jutarnji list 12.10)

70 pripadnika al-Qa'ide ima putovnice BiH

Sarajevo - Sedamdeset pripadnika al-Qa'ide ima putovnice BiH, izjavio je premijer Federacije BiH Alija Behmen u razgovoru za tjednik Dani. Behmen je to rekao govoreći o ranijoj izjavi ministra policije Muhameda Bešića, koji je prije dva tjedna izjavio da se "grupa od 70 pripadnika terorističke organizacije al-Qa'i-da priprema napustiti Afganistan i prijeći u Bosnu i Hercegovinu kako bi izbjegli vjerojatnu odmazdu Amerike zbog napada na New York i Washington".

Na pitanje novinara što je rekao Bešiću nakon izjave da se prema Bosni sprema 70 terorista, Alija Behmen je odgovorio: "Pitao sam ga - Bogati, Muhamede, je li idu? Rekao mi je da ne idu, ali bi mogli krenuti, jer bi vjerojatno mogli imati naše pasoše". (Jutarnji list 12.10)

Širite HRVATSKU ISKRU

uz rijeku Kupu i njezino predivno oko, njezin plavi izvor zametnut u dubine stijena.

Gotovo okomito iznad Zamosta, u usjeku Hriga i Svete Gore, cesta vodi u široku gerovsku udolinu. U taj je usjek često navraćao legendarni junak Petar Klepac. Pod njegovim budnim okom mirmo je spavala dolina rijeke Čabranke i Kupe, kao i žitelji toga kraja s jedne i druge strane rijeka, odnosno, danas državnih granica.

Široki dlan gerovske udoline, opkoljen vijencem visokih brda i gustih šuma, podario je život Gerovu, Gerovskom Kraju, Malom Lugu, Smrečju i Vodama.

Gerovo je središnje mjesto. Ono je jedno od najstarijih mjesta u Gorkom kotaru. Spominje se već u XI. st. Župa je u njemu utemeljena 1504. godine. U doba Zrinskih, Gerovo je jedno vrijeme bilo sjedište Gorskog kotara. Danas je najveće industrijsko mjesto u Gradu Čabru. U Gerovu je hotel Snježnik. On u svom sastavu ima kuglanu. U osnovnoj školi je sportska dvorana. Tu su još sportski tereni za rukomet, košarku i nogomet. Gerovo ima bogato zaleđe. Iz Gerova putovi vode na Risnjak i Snježnik, na prostrane planinske sjenokoše, lovišta, izvor Kupe...

Putem prema Čabru nalazi se Mali Lug. Rodno mjesto legendarnog junaka Petra Klepca. Njegova rodna kuća izgorjela je 1942. godine. O Petru Klepcu postoji niz legendi. Bio je velike fizičke snage. Znao je stisnuti kamen da iz njega procuri voda ili pak iščupati stablo. U narodu je najviše znan po svojim junačkim djelima u borbi protiv Turaka. Danas je Petar Klepac simbol snage ovog naroda i zbog toga se Grad Čabar naziva još i Zavičaj Petra Klepca (Damavina Pitra Klepca).

Iznad Malog Luga nadvlja se Sveta gora.Sveta gora je poznato hodočasničko mjesto. U vrijeme Male Gospe Skapularske na Svetu goru dolazi mnoštvo ljudi iz raznih krajeva Hrvatske i Slovenije. Naročito mnogo ljudi dolazi iz Hrvatskog primorja. Tako to biva već 250 godina. Zvuk svetogorskih zvona razlijeva se preko čitavog Zavičaja Petra Klepca. On u ljude unosi neki poseban mir i spokojstvo. Zvuk svetogorskog zvona je nježna ruka, koja miljuje svoje vjernike i briše s njihova lica sva zla svijeta.

Preko Smrečja i Prhci, najljepšeg vidikovca na Sokolsku stijenu dolazimo preko visokog prijevoja, u široku i prostranu tršćansku visoravan. Nema dvojbe da je to najljepši kraj u Gradu Čabru i jedan od najljepših planinskih krajeva u čitavoj Hrvatskoj. Prostrana brežuljkasta visoravan, okružena zelenim vijencima šuma, dat će svakom posjetitelju osjećaj ljepote, mira i spokojsjta.

Središnje mjesto je Tršće. Okolo njega razasuta su manja i lijepo uređena mjesta. Iz Tršća putovi vode na sve četiri strane svijeta: u šume i šumska prostranstva, košenice i livade, lovišta i lovačke kuće, na vidikovce, u sva druga mjesta Grada Čabra. Tršće ima sve preduvjete za razvoj turizma. Iznad Tršća smjestila se planina Rudnik. Na njoj su dvije skijaške staze s vučnicama. Čitava je visoravan idealno mjesto za skijaško trčanje. Tršće ima četiri teniska igrališta, igralište za mali nogomet, rukomet, košarku i odbojku. Ima veliku sportsku dvoranu i veliki prirodni stadion za sve moguće oblike trčanja i rekreacije.

Putem prema Prezidu nalazimo Parg, raskrscopicu putova za Čabar i Prezid, Gorače i Kozji Vrh. Kozji vrh je svojevrsni vidikovac. S njega nam pogled miluje prezidansku dolinu, dio Slovenije, daleke Alpe i mnoge goranske planine. U noćnim satima vidi se i daleki i rasvjetljeni Skrad.

Na granici s Republikom Slovenijom smjestio se Prezid. Prezid je drevno mjesto. Daleka je prošlost u njemu ucrtała svoja znamenja. Najznačajniji su znaci prošlosti: nalazište japodske gmčarije i rimski obrambeni zid - Liburnijski limes. U Prezidu su još uvijek sačuvane stare drvene kuće, kao autohtoni primjerci goranske kulture. One su danas pod zaštitom kao ruralno graditeljstvo hrvatske baštine. Prezid ima i svoju Zavičajnu zbirku. Najviše pozornosti u njoj mogu privući ostaci japodske kulture, ali i jedna svojevrsna atrakcija: ostaci starog drvenog prezidanskog vodovoda. Prezid ima i atraktivni granični prijelaz.

Poslije toliko prijedenog puta, posjetitelju ostaje samo da krene još jednom iz početka. Ovakav se kraj doživljava uvijek nanovo.

Mogućnosti razvoja turizma u Gradu Čabru velike su. Ima sve mogućnosti za razvoj gorskog turizma, lovnog turizma, izletničko-rekreacijskog turizma, sportskog turizma, edukativnog, zdravstvenog, vjerskog turizma...

Grad Čabar ima prelijepe prirodne prostore, očuvano šumsko bogatstvo, nezagađene rijeke, predivne izvore Kupe, Čabranke, Gerovčice, putove za Risnjak i Snježnik, velike planinske košenice, lovišta, prekrasne vidikovce. Ima zdrave klimatske uvjete.

Dvorac Zrinski-Frankopan, Severin na Kupi

Ima povijesno-kulturne sadržaje: Dvorac Petra Zrinskog, donacije Vilima Svečnjaka i Marijana Filipovića, Zavičajne zbirke u Čabru i Prezidu, crkve, Svetu goru, limes, japodsko nalazište, stare vodenice i pilane u Zamostu, kovačnicu Urh u Čabru, očuvane kuće sa starom goranskom arhitekturom, novoizgrađene škole u svakom mjestu, rezbarske radionice....

Ima izobilje šumskih plodova (borovnica, jagoda, malina, kupina, gljiva, ljekovitog bilja).

Ima lijepo uređena mjesta, lovačke kuće (Lividraga, Runc, Škodovnik, Smrekova draga, Paravićeva miza, Lisina), pansione, hotele, restorane, privatne kuće i vikendice.

Posebno zaštićen objekt prirode je Nacionalni park Risnjak (6400 hektara) u čijem je sastavu od 1997. godine dio područja Grada Čabra, 3.000 hektara koji obuhvaća dio masiva Risnjaka i Snježnika te izvorišno područje rijeke Kupe.

A Vas, dragi čitatelji, pozivamo da posjetite ovaj prekrasni dio Hrvatske, naš Gorski kotar, a u njemu Grad Čabar.

Gorski kotar, Turistička Zajednica

Prodajna mjesta HRVATSKE ISKRE:

Toronto:

Adria Travel Agency,2175 Bloor Street West, kod Runnymede-a
Continental Meat & Delicatessen, 2298 Islington Ave. Rexdale

Mississauga

Župa Hrvatskih Mučenika

Generalturist, 3045 Southcreek Rd, Unit 1, Mississauga
Krešimir Jewellers, 3045 Southcreek Rd, Unit 2, Mississauga
Croatia Meats & Delicatessen, 918 Dundas Street East, Mississauga
Alliston Meat Market, 660 Bloor St. E. Mississauga

Brampton:

Taste of Europe, 200 County Court Blvd. Brampton
Mile Paulić, Snelgrove Flea market, Brampton (samo nedjeljom) ili na telefon (905) 813-8287

Oakville:

Župa Presveto trojstvo

Norval:

Hrvatski franjevački kulturni i vjerski centar “Kraljica Mira”

Hamilton:

Župa Sv. Križa

Obavijestite svoje prijatelje, koji traže HRVATSKU ISKRU o ovim prodajnim mjestima, ili se pretplatite, što je ipak, najsigurnije.

Uredništvo

“HRVATSKA ISKRA” - Dvobroj 93/94, 31.X. 2001.

našijence iz Kanade, kulturne i javne djelatnike, sportaše, pa i neke političare...Sabornica je bila prepuna, pa ipak izgleda da su mediji pri ovom događaju podbacili ?

Rekli su mi da ne pamte kada je Starogradska vijećnica bila tako puna, bila je otvorena čak i galerija, koja je također bila prepuna. Dakle, koliko čitateljstvo drži do moje promocije knjige, moglo se vidjeti prema odazivu publike ili po tome da ću u slijedećih dva mjeseca imati nekoliko novih promocija: još jednu u Zagrebu, zatim u Hrvatskoj Kostajnici, Vukovaru, vjerojatno u Makarskoj i Omišu, a također i u Offenburgu u Njemačkoj, čija je mala Hrvatska kulturna zajednica ‘Stjepan Radić’ vrlo mnogo pomogla hrvatskim ratnim stradalnicima u godinama ‘92., ‘93., ‘94. ...

Može se ustvrditi da je moja knjiga, po medijima bila unaprijed osuđena na ignoriranje. Ne znam komu je u interesu da hrvatska javnost u Domovini i inozemstvu, ostane prikraćena za ovaj događaj, za informaciju o izlasku knjige autora rođenog u središtu Zagreba, potom iseljenika i povratnika, i za jednu žalosnu i gorku zagrebačku obljetnicu koja se zbila također u središtu Zagreba i koja je ovom knjigom dostojno obilježena. Međutim činjenica je da su mediji bili obaviješteni, ali su događaj predstavljanja ove knjige jednostavno prešutjeli. Čak i oni u kojima sam pisao i surađivao, zasada svi, osim HRVATSKE ISKRE iz Toronta i Radio Marije. Očito, knjiga nije po mjerilima sadašnje najnovije europske i zapadnobalkanske “transparentnosti”.

- Izgleda da desetgodišnjica raketiranja Banskih dvora u Zagrebu i pokušaj atentata na tadašnjeg predsjednika RH nije bio dovoljno “atraktivan”, jer je općenito izostalo značajnije obilježavanje tog događaja. Za razliku od nekih drugih događaja koji su tih dana značajnije bilježeni ?

Najjača oporbena stranka HDZ službeno je obilježila desetu obljetnicu bombardiranja glavnog grada svih Hrvata i neuspjelog pokušaja atentata na predsjednika RH, dr. Tuđmana u ekskluzivnom hotelu Esplanade u Zagrebu, za uzvanike s pozivnicom. Tu je održana i projekcija filma o raketiranju Zagreba, što također mediji nisu bilježili. Osobno, odabir mjesta za to okupljanje smatram posve neprimjerenim, ponajviše radi izbora jednog elitnog zagrebačkog hotela za obilježavanje takvog događaja. Smatram to političkim i marketinškim promašajem, jer se takav događaj primjereno može obilježiti samo na Trgu sv. Marka, gdje se i dogodio, i u okruženju s građanima koji su tada bili napadnuti. Imao bi puno veći efekat i radi jednog drugog događaja. Nažalost mediji su bili vrlo ažurni pri bilježenju tog drugog događaja i to na sam dan desetgodišnjice srpskog terorističkog napada na Zagreb, glavni grad Hrvatske. Zar nije tragično da se predsjednik RH na taj dan sastaje sa srpskim “istoričarima”, i pridruženim im hrvatskim povjesničarima, koji su tih dana u Zagrebu imali simpozij o “obostranim interesima” raščišćavanja zajedničke povijesti. Završni dio simpozija održan je upravo u nedjelju 7. listopada, na dan srpske terorističke agresije, u hrvatskoj Starogradskoj vijećnici!!! Kojeg li apsurda i sramote! Pred svega tridesetak osoba žalosnom konstatacijom predsjednik Mesić kaže kako je prošla hrvatska vlast lagala, varala i obmanjivala svoj narod. Čini se da nema veće obmane nego tako nešto održati i izgovoriti upravo toga dana na tom mjestu.

Iz potrebe protesta, ali i sjećanja, istog sam dana otišao u Veliko Trgovišće u rodnu kuću predsjednika Tuđmana i tamo se upisao u spomen knjigu. Nažalost na taj dan nitko od istaknutih hrvatskih čelnika, niti čelnika stranke kojoj je dr. Tuđman bio na čelu, nije viđen u spomen kući.

- Vi ste se na početku rata u Hrvatskoj javljali za više raznih medija u iseljeništvu. U Torontu je postojalo više hrvatskih medija, međutim u Vašoj knjizi kao da to nije posve vidljivo.

U ratno vrijeme, početkom 1991.g. izvještavao sam i komentirao iz Zagreba kraće vrijeme za radio program *Zvuci Hrvatske*, a kasnije, osobito u vrijeme agresije na Vukovar i Dubrovnik, to sam činio skoro svaki dan za *Radio Cronu* u Torontu. Pisao sam za *Hrvatske novine* Toronto, *Hrvatski vjesnik* Melbourne i *Zajedničar* CFU Pittsburgh, itd... Knjiga počinje s događajem raketiranja Banskih dvora u Zagrebu, koji je obilježen na naslovnici, i s telefonskim izvješćima koja sam u to vrijeme direktno govorio u eter *Radio Crone* u Torontu. Početkom 1992.g. moji se telefonski komentari tiskaju i u Hrvatskim novinama koje su izlazile u Torontu. Nažalost niti taj radio niti te novine više ne postoje, ali oni su bili dio autentike tog vremena i to je nešto što ne treba zaboraviti. U Torontu su naravno postojali, a i danas postoje, drugi mediji, radio programi, novine i mnogi su od njih također vršili hrvatsku promidžbu. Moja knjiga ne osporava te aktivnosti, dapače ih potiče, jer “Damir je

bio samo jedan u mnoštvu drugih” kako je to na predstavljanju knjige napomenuo dugogodišnji društveni aktivist iz Toronta Drago Geoheli. Za objavu suradnje s ostalim medijima s kojima sam surađivao, možda će biti prigoda u nekoj mojoj idućoj knjizi.

- Vama su uz brojne čestitke stigle i neke kritičke primjedbe od strane čitateljstva. Neki su imputirali da ste prohadezeovski orjentirani i da bi trebali “istinitije” pisati. Možda su mediji i zato zaobišli Vašu knjigu?

Kada sam se odlučio za tiskanje moje knjige, kao i svaki čovjek bio sam ponekad nesiguran u svrishodnost i kvalitetu posla koji radim. Međutim unaprijed sam znao da ću uz pohvale biti i negativno ocjenjivan. Posve sigurno nemam dva mjerila, i ono što je za izvandomovinsko isto vrijeđi i za domovinsko čitateljstvo. Dakle kod mene riječ istina ne trpi nikakvu komparaciju. O tezi da su moji članci više ili manje hadezeovski obojani, ne znam što to znači, jer sam ja prije svega domoljub, a postao sam član stranke zato jer je ona prva ponudila hrvatsku slobodu i državnost. Ali isto tako se osjećam kao disident u vlastitoj stranci i to još od 1992. Vjerojatno radi toga jer sam se uvijek zalagao za poštenije, pravednije, socijalnije i organiziranije odnose u društvu. Između ostaloga, koliko mi je poznato, prvi sam dužnosnik Vlade RH koji je 1992. g. s mjesta pomoćnika ministra završio na burzi rada(!). Izgleda, nisam bio po mjeri onima koji su kooptirani u tada vladajućoj stranci i u koju nisu pripadali po svom uvjerenju ili želji za služenjem hrvatskom narodu, već su u nju ušli iz častohlepnih i materijalnih interesa odnosno interesa vlasti. Od tada, u vladajućoj stranci, a sada i u vladajućoj koaliciji stranaka, počinje rasti bahatost i bezosjećajnost za male ljude i njihove probleme, pa želja za moći i vladanjem sve do danas potiskuje potrebe služenja svojem narodu. Cijelo to vrijeme radim samostalno i volonterski, bez materijalnih koristi. I zato ako se pod riječju "prohadezeovski" misli domoljubni odnos na koji sam ponosan, onda mogu poručiti da se nikada neću moći složiti sa srpskim lažima i podvalama, bivšim i sadašnjim komunističkim lažima, optužbama i prevrtanjima, novinarskim izobličavanjima i blačenjima, orjunažima i masonima, ali niti s lopovštinama od bilo koje strane one dolazile. I to je istina koja ne može biti više ili manje istinita.

- I na kraju kako onda shvatiti Vašu knjigu. Što želite poručiti čitateljstvu ?

U završnoj riječi predstavljanja moje knjige *Hello Toronto - ovdje Zagreb* rekao sam otprilike ovo: Dokaz da smo skloni malo pamtiti i puno zaboravljati može se pokazati i pomoću naslovnice moje knjige. Mnogi su me ljudi pitali, nije li naslovnica neka fotomontaža? Kada je to snimljeno i je li to doista bila tako snažna eksplozija u centru Gornjeg grada, uz samu crkvu Sv. Marka u Zagrebu?

Upravo želja da se ovaj događaj pokušaja političkog atentata na prvog predsjednika RH bez presedana na kraju 20. stoljeća otrgne zaboravu, razobliči kao terorizam najgore vrste, poticala me u realiziranju ove knjige. I još nešto. Još kao student čuo sam jednu kinesku poučnu priču - anegdotu, koja glasi otprilike ovako: Bio jednom jedan mali vrapčić, koji je čuo da nadolazi katastrofa i da će se nebo srušiti na zemlju. Legao vrapčić na zemlju i podigao svoje sitne i tanke nožice u zrak, pokušavajući tako zaustaviti da se nebo doista nebi srušilo na zemlju. Došli i drugi vrapčići i upitali ga: "Zar ti vrapčiću doista misliš da s ovim svojim tankim nožicama možeš zadržati da se nebo ne sruši na zemlju?" A ležeći vrapčić odgovori: - "Činim što mogu!"

Tako sam i ja, kao autor ove knjige, učinio ono što mogu! Molim shvatite moju knjigu kao doprinos pokušaju u smislu - zašto nebi više nas 'činilo što može'! Vjerujem da bi tada lakše izbjegli zamke koje nam i nadalje nameće EU i njezin program globalizacije. Upravo sada, krajem listopada, hrvatska Vlada potpisuje pridruživanje Hrvatske, ali ne u EU, već kao integraciju Hrvatske u Zapadni Balkan buduće nove Balkanske unije.

Čitateljima prepuštam procjenu koliko sam u svojoj knjizi već unaprijed uspio ukazati i upozoriti na te činjenice, objasniti ih i povezati.

Eto, ovako je završen razgovor s autorom knjige *“Hello Toronto - ovdje Zagreb”*. Razgovor je trebao biti duži, jer bilo je i više pitanja, no mjesta na stranicama ovih novina nažalost - više nema.

No, dozvolite mi reći par riječi o samoj knjizi: vrlo je vrijedna i zanimljiva ova knjiga. Same korice knjige sa slikom napada na srce Zagreba vrlo su interesantne, a sadržaj bogat. Donijela sam sa sobom nekoliko knjiga, koje možete dobiti po cijeni od \$25.00 (uz poštarinu). Javite mi se, pa ću Vam poslati ovu knjigu, koju vam zaista toplo preporučujem. Po našim policama za knjige imamo razne povijesne knjige, no ova *knjiga “Hello Toronto - ovdje Zagreb”* iako je u neku ruku “povijesna knjiga”, jer nas vraća u dosta blizu prošlost, donosi nam te događaje riječima lako

Nastavak na strani 21

“HRVATSKA ISKRA” - Dvobroj 93/94, 31. X. 2001.

Stranica 19

Splitski festival zabavne glazbe...

S okusom mora i soli

Splitski festival zabavne glazbe zacijelo je glavni krivac što je splitska i dalmatinska estrada danas gotovo istoznačnica za hrvatsku glazbenu scenu. Promatrači kulturoloških tokova odavna su zaključili da su struje glavnih zbivanja najlakše uočljivije na rubu matice. Sukladno toj postavci, i Festival su mnogi čitali kao svojevrsni pokazatelj dijagnoze i Splita i sveopće kulture - pa i estradne - klime. Festival je naprosto bio zrcalo u kojem se nazirao lik grada, šireg prostora i vremena što se mijenja. Šezdesetih godina, nakon pionirskog utemeljenja Melodija Jadrana koje su otpočele kao skromna šlagerska smotra na plivalištvu Jadrana, potom i u romantičnom ambijentu borovine iznad splitskog kulnoga kupališta Bačvica splitski je festival shvaćen kao metafora "vrlug novog svijeta". Bilo je to doba jadranskoga i dalmatinskoga turističkoga booma, prvoga pravoga poratnoga optimizma, utemeljenja nove estradne aristokracije i prvih shopping putovanja u zemlje žudenog potrošačkog obilja.

Splitski je festival postao mnogo više od nepresušna vrela estradnih karijera i šlagerskig evergreena: postao je i modna pista i glazbena pozornica, obrazac boljeg života.

Festival je, naravno, imao svojih uspona i svojih padova, ali nikad nije prestao biti intrigantna pozornica u žiži medijske pažnje. Ranih sedamdesetih godina u internacionalno razdoblje, ugošćuju i europske zvijezde; potkraj desetljeća modernizira zvuk očijsukanjem s pop i rock-glazbom, ali ono što mu je vazda osiguravalo primat na hrvatskom estradnom zemljovidu te davalo pečat prepoznatljivosti bili su korijeni duboko položeni u kulturološki humus vlastitog okruženja. Točnije, Splita, Dalmacije, Mediterana.

Zdenko Runjić, skladatelj koji je najzaslužniji za cementiranje ugleda splitskog festivala, upravo je na tim postavkama slučajno ili namjerno nevažno je, stvorio prepoznatljiv pečat dalmatinske šansone, novog žanra koji je postao zaštitnim znakom i njega i grada. Runjićev omiljeni pjevač Oliver Dragojević, također jedna od institucija festivala i hrvatske estrade, svojevremeno je dalmatinsku šansonu opisao kao lucidan spoj belkanta, kancone, šansone, suvremene europske pop-skladbe i dalmatinske klapske pjesme.

Upravo tom naizgled čudnom složencu Runjić i Dragojević osigurali su djelatnu formulu estradnog uspjeha, a splitskom festivalu udahnuili pravu dušu. Svojevremeno uspješnice sa splitske pozornice (Galeb i ja, Malin-

kolija, Romansa, Oprosti mi pape, Skalinada) upisat će dvojac u povijest hrvatske popularne glazbe. Te će skladbe, kao i mnoge druge sa splitske pozornice tijekom tridesetogodišnjeg trajanja, postati službenim himnama Splita, Festivala i čitava hrvatskog priobalja, osiguravajući Runjiću naziv novog Tijardovića, a Dragojeviću kozmičkog Dalmatinca ili pjevača "junjačke utjehe".

Utemeljenjem "novog splitskog festivala" pod imenom Melodije hrvatskog Jadrana i njegovim smještanjem ondje gdje je splitski estradni mit i počeo - na plivalištu Jadrana, simbolično je zatvoren krug.

Činjenica da je motoma snaga Melodija hrvatskog Jadrana ponovno Zdenko Runjić (i njegova tvrtka "Skalinada"), koji je na ovim davnašnjim "prvim melodijama" kao debitant stekao svoju prvu prestižnu nagradu, čitavoj splitskofestivalskoj stori dje gotovo bajkovitu dimenziju.

Jamačno nema mediteranskog prostora u kojem ne vlada duboko uvjerenje da je najmuzikalniji pod kapom nebeskom. Split i Dalmacija, možda više od drugih imaju pravo pozivati se na izuzetnu glazbenu produkciju. Točnije, kao da je gotovo čitav vrh hrvatske estrade jednom ili objema no-gama u Splitu. Meri Cetinić, sjajna pjevačica, počela je karijeru u splitskoj pop-skupini Che, a nastavila u supergrupi More, gdje joj je jedna od nas-ljednica bila i Doris Dragović, znano ime iz gornjega doma hrvatske estrade. Splićanka je bila i Đurđica Bradvić, nekoć pjevačica najtiražnije hrvatske pop-grupe Novi fosili, kao i tinejderska pop-ikona Severina, ili nova zvijezda Maja Blagdan. Tu je i fascinanta pjevačica Zorica Kondža, supretiražna pop skupina Magazin, Tutti frutti, Ivo Amulić, Vinko Coce, Dražen Zečić, Mucalo, Vuco, Pero Panjković, Dražen Žanko, hitoidni dvojac negdašnjih rock-bubnjara Matko Belavić i Jasmin Stavros, čija je pretvorba od rocka do pop-šlagera bila komercijalni zgoditak...

Split je, naravno, i domicil i vrsnih glazbenika, skladatelja (Ninčević, Banov, Mrduljaš...), tekstopisaca i producenata koji u ključnim splitskim studijima (Tetrapaku Ivice Pipa Čovića, Vilovićevu studiju, studije Tome Mrduljaša...) više od desetljeća potpisuju albume prvotigaških imena hrvatske scene pokazujući da kada je glazba u pitanju - biti Splićaninom nije tek odrednica porijekla nego estradna dijagnoza!

"Zeleno, plavo", ulomak pisao Z. Gall

Dražen Žanko i Oliver Dragojević

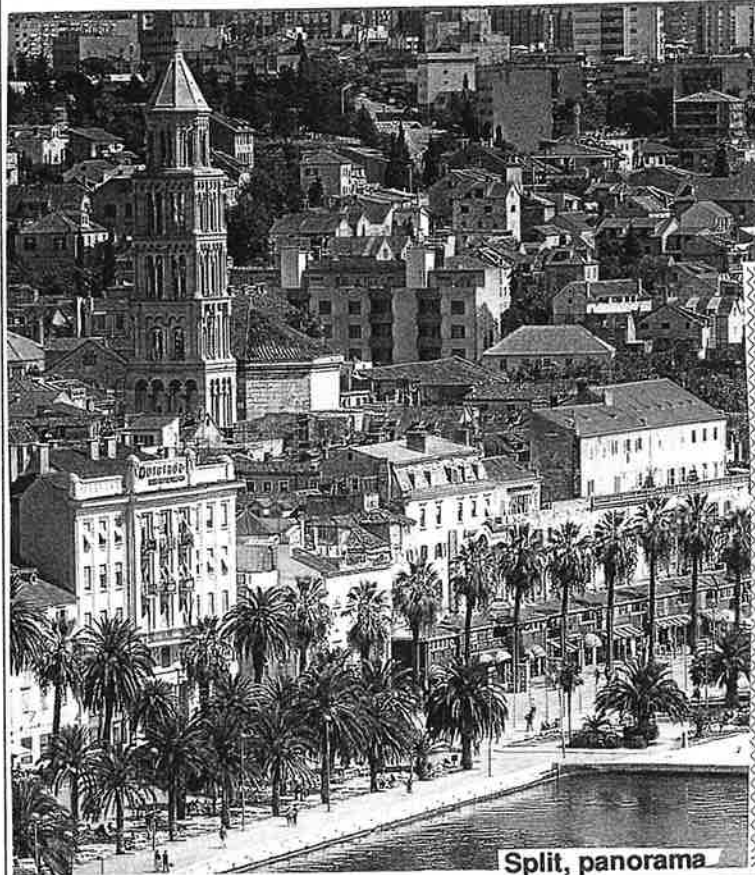
Jedna od vrlo uspješnih pjesama sa ovog festivala svakako je pjesma "Cesarica" koju pjeva Oliver Dragojević. Ova pjesma koja nije njegova ni glazbeno, niti riječima, već su je uglazbili i riječi napisali Z. Stipišić i sada vrlo poznati pjevač Gibonni), jedna je od pjesama koje nas uvijek vraćaju u Split, u njegove kale, u Dalmaciju, na "Melodije hrvatskog Jadrana"....

Cesarica

Zlatni konci litnje zore došli su u njene dvore, da bi moju ljubav budili, svitlo nek joj jubi lice, lipo ko u cesarice, kad je ja ne mogu jubiti....

Zlatna mriža njenog tila dušu mi je uvalila, da ju bacim nazad u more, svake noći prije zore dolazim u njene dvore, bile dvore moje pokore....

Cilega života ja sam tija samo nju, da do njenog srca nađem put, cilega života moje tilo je bez nje, ka cviče bez vode....

Split, panorama

Komentari i vijesti

Objavljena Haaška optužnica protiv Slobodana Miloševića za zločine u Hrvatskoj

Milošević optužen za progon Hrvata

Sudac Almiro Rodriques objavljeno je u Haagu potvrdio je optužnicu protiv Slobodana Miloševića za zločine počinjene za rata u Hrvatskoj, koju je 27. rujna na potvrdu podnijela haaška tužiteljica Carla del Ponte. Optužnica je jučer odmah i objavljena. U njoj se Miloševića tereti i po zapovjednoj i po osobnoj odgovornosti za zločine protiv čovječanstva, povrede ratnog prava i običaja Ženevskih konvencija, ali ne i za genocid.

Miloševiću se na teret stavlja sljedeće: izravno upravljanje pobunjeničkim vodstvima na hrvatskim okupiranim područjima, financiranje i opskrbljivanje vojnih i paravojnih jedinica, organiziranje vojske od ostataka JNA koja je djelovala izvan Srbije, kao i srbijanske milicije, sudjelovanje u planiranju i pripremanju okupacije hrvatskih područja, kontrola nad JNA koja je sudjelovala u okupaciji Hrvatske, financiranje srpske vojske i milicije i ostalih paravojnih formacija koje su počinile zločine navedene u optužnici te kontrola državnih medija koji su služili za ostvarivanje planiranog cilja - pripojenja dijelova Hrvatske Srbiji. Pod okupiranim područjima optužnica navodi SAO Krajinu, SAO Zapadnu Slavoniju, SAP Slavoniju, Baranju i Zapadni Srijem te dubrovačko područje.

Haag Miloševića smatra odgovornim za progon manje 170.000 Hrvata i drugih ne-Srba koji je uključio "istrebljivanje ili ubijanje", za zatočenje tisuća hrvatskih i drugih nesrpskih civila unutar Hrvatske te u crnogorskim, srbijanskim i bosanskohercegovačkim logorima, kao i za stvaranje nehumanih uvjeta života na okupiranim područjima. Optužnica ga tereti i za zlostavljanje Hrvata i drugih, za prisilni rad u logorima, za

seksualna zlostavljanja, za napade na Vukovar, Dubrovnik i ostale gradove i naselja te za njihovo uništavanje i pljačku, te za uništavanje kulturnih i povijesnih spomenika. Navedeni su i pojedinačni primjeri pokolja i ubojstava: Voćin, Škabrlja, Ovčara...

Sporno je, međutim, u optužnici razdoblje za koje se Milošević tereti. Riječ je o periodu od 1. kolovoza 1991. do lipnja 1992, odnosno do službenog povlačenja JNA iz Hrvatske. O svemu onome što se događalo nakon toga, do polovice 1995., nema ni riječi.

U Beogradu jučer nije bilo službenih reagiranja na podizanje optužnice protiv Miloševića zbog zločina počinjenih u Hrvatskoj.

U optužnici Kadijević, Martić i Jović

Uz Miloševića, Haag smatra odgovornima za počinjene zločine u Hrvatskoj i njegove nekadašnje najbliže suradnike i istomišljenike. U optužnici su poimence spomenuti: bivši predsjednici Predsjedništva SFRJ Borisav Jović i Branko Kostić, Savezni sekretari za narodnu obranu i generali JNA Veljko Kadijević i Blagoje Adžić, šef kontraobavještajne službe (KOS) JNA general Aleksandar Vasiljević, šef Državne sigurnosti (DS) Srbije Jovica Stanišić, voditelj specijalnih operacija DS-a Franko Šimatović "Frenki", ministar obrane Srbije Tomislav Simović, kninski milicionar Milan Martić, kninski zubar Milan Babić, plitvički pobunjenik Goran Hadžić, šef Teritorijalne obrane u okupiranoj istočnoj Hrvatskoj Radovan Stojičić, ubijeni Željko Ražnjatović "Arkan", predsjednik Srpske radikalne stranke Vojislav Šešelj te bivši premijer SRJ Momir Bulatović. (Večernji list 10.10)

Sadašnja vlast nastavlja Miloševićevu politiku prema BiH Beograd i dalje preskače Drinu

Sarajevo, Nova jugoslavenska vlada (DOS) nije bitno promijenila politiku prema BiH. Štoviše, u nekim segmentima suptilnije, ali snažnije provodi ono što Milošević nije tajio.

U tom se kontekstu može promatrati i činjenice da je jedino što je službeni Beograd učinio u posljednjih godinu dana potpisivanje sporazuma o posebnim odnosima SRJ i Republike Srpske. To je učinjeno unatoč protivljenju visokog predstavnika. Iako motivi nisu javno kazani, oni su i te kako prepoznatljivi. Koštunica i Đinđić, jednako kao prije Milošević, žele što čvršće vezati svoju zemlju uz srpski dio BiH. Time su ostavili otvorenu mogućnost da se ostvari plan širenja jugoslavenih glanica preko Drine. Možda zbog toga još nije službeno počela raditi veleposlanstvo SRJ u Sarajevu, ali i veleposlanstvo BiH u Beogradu.

Srbi iz BiH u početku su novu vlast doživljavali kao "međunarodne igrače" i nacionalne izdajice. Sad sve više vjeruju kako su oni ipak nacionalno svjesni političari koji su odigrali dobru utakmicu u izvlačenju Srbije, a samim tim i RS, iz apsolutne izolacije. Zbog toga im se, čak i na Palama, previše ne zamjera što su u Haag izručili Miloševića. Pogotovo zato što su vođe Radovan Karadžić i Ratko Mladić još na slobodi, zahvaljujući i činjenici što se DOS nije trudio da bude drukčije.

Srbi iz BiH zadovoljni su i zato što se Koštunica tijekom svojega prvog posjeta BiH nije ispričao za zločine počinjene u toj državi. Đinđićeva vlada nakon izbora pompozno je najavljivala ostvarenje desetaka sporazuma između SRJ i BiH. Primjerice, o normalizaciji odnosa, slobodnoj trgovini, uspostavi željezničkog prometa, određivanju granice.... Ostala su samo obećanja i pokoji potpisani sporazum. Većina je uvjerenja kako upravo takva politika odugovlačenja jača Republiku Srpsku. A to je cilj i umjerenih i radikala.

No, ipak nije sve isto kao prije. Nedavno je NK Borac zahtijevao dopuštenje Nogometnog saveza iz Sarajeva da u Banjoj Luci odigra prijateljsku utakmicu s Jugoslavijom. U vrijeme Miloševićeva režima moglo se igrati i bez tog papira. (Večernji list, 5.10)

Završetak razgovora s Damirom Borovčakom

razumljivim, i napisima koji će vas vratiti u vrijeme kad smo sjedili kraj radio prijemnika ili telefona, kako bi saznali što je novo na bojišnicama u Hrvatskoj. (VK)

Podvučeno: Diplomatski dvoboj

"Dirnuta sam jer sam nakon osam godina ponovo u Dubrovniku. Jer vidim da je sve jednako lijepo kao prije i da se ništa nije promijenilo", poručila je ljetos, na izvrsnom engleskom, pomoćnica jugoslavenskog šefa diplomacije Aleksandra Joksimović. I izazvala nelagodu i šok kod hrvatskog dijela auditorija i svih onih koji se još sjećaju rata. Ali i dojam tolerantnosti i prozapadne orijentacije kod dijela zapadnih diplomata koji drže da prošlost treba zaboraviti.

U tjedniku Nacional šef hrvatske diplomacije Tonino Picula ovih je dana proizveo zbrku. Pobrojeno je poimence deset razloga zbog kojih Hrvatska ne želi učiniti novi korak u unaprijeđenju odnosa sa SRJ. Svi su oni utemeljeni: Potpredsjednik srbijanske vlade Momčilo Perišić u Hrvatskoj je osuđen za ratni zločin, beogradske vlasti izbjegavaju rješavanje pitanja Prevlake, ne izručuju Haagu optuženike za Vukovar, nisu vratili u ratu opljačkane nekretnosti, još nemaju jasnu politiku prema susjedima, još nisu određene granice i ustroj i Srbije i Jugoslavije... Svaki bi kompetentni šef diplomacije sve te razloge imao na umu i negdje na papiru kao podsjetnik. Ali nikad ne bi doveo u položaj da tako što izade pod njegovim imenom, kao što se to dogodilo ministru Piculi. Niti bi dva dana poslije njegovo ministarstvo moralo objašnjavati da ministar nije tako mislio. Ozbiljan ministar takve razloge iznosi javno samo ako želi najaviti rat ili prekid diplomatskih odnosa sa susjednom državom.

Što je prvi rezultat?

Iznuden i neuvjerljiv demanti. Loš odjek u zapadnim diplomatskim krugovima. Ocjena da se služi funkcijom kako bi na unutrašnje-političkom planu potvrdio vlastitu nacionalnu osviještenost, osobito nacionalni naboj premijera Račana. I ocjenu da u mnogo jednostavnijim okolnostima obavlja svoju funkciju mnogo lošije nego njegov beogradski pandan Goran Svilanović.

Ne učinivši ništa ili gotovo ništa u rješavanju spornih pitanja s Hrvatskom, igrajući dvostruku ulogu na međunarodnoj sceni - predstavljajući se čas kao Jugoslavija, čas kao Srbija - beogradske su vlasti u prvih godinu dana poslije Miloševića izgradile gotovo mit o svojoj kooperativnosti. Hrvatska tu kooperativnost nije konkretnije osjetila. Nakon godinu dana, vrlo nediplomatski, šef hrvatske diplomacije ostavlja dojam kako je Hrvatska zapravo ta koja ne želi suradnju. Možda se hrvatski državni vrh nada da će takvim "transparentnim" i izravnim porukama odvojiti od Balkana, što im je politička opsesija. No njima zasad samo ostavljaju dojam da je Srbija mnogo europskija od Hrvatske, ili bar da G. Svilanović radi svoj posao mnogo promišljenije nego T. Picula. (Večernji list 5.10)

The *Samar Rocks* consist of some 20 groups of rocks, which stick separately out of the forest vegetation. In contrast to the *White Rocks*, there is no such a prominent crag here or slender and elegant forms. Rock forms are conical, mostly massive and bulky, capitated, cracked in layers, at some spots resembling a giant organ. Recesses at the foot of the Samar Rocks are mostly covered with thick forests of mixed type, while the fir and spruce trees, rising up to the tops, give this picturesque landscape an exceptional aspect.

Kukurijek (Helleborus)

In 1952, PDS "Veletit" (mountaineering club) from Zagreb built a shelter under a rock, however not so close to the top but in the vicinity of the most beautiful "*kukovi*". Similar to the White Rocks, ascents to the Samar Rocks are made by *Begova Staza* (Bey's Trail), the so-called Thirteenth Kilometre of the forest road Jasenak - Mrkopalj.

KLEK, a mountain in the north-eastern part of the mountain massif of Velika Kapela, Gorski Kotar; the highest peaks are Veliki Klek (1,181 m) and Klečica (1,062 m). It has a shape of a 3 to 4 km long ridge with the northwest-southeast-axes, forested from the foot to the crest. The only point the forest does not reach is the peak of Klek, with an astonishing 200 m high rock, and the top Klečica. Many of the Tertiary species of flora can be found there, some of them being endemic. Karst forms include scraps, caves, and there are holes, abysses and picturesque stone obelisks, the so-called snowdrops. Klek has been attracting mountaineers and explorers for centuries, and its top, which the native imagination describes as a petrified giant and meeting point of witches in stormy nights certainly contributes to the unique chronicles of the mountain and climbing to the top, from the Valvasor's drawing from 1689 to the most recent excursion itineraries. The most famous access to Klek is Ogulin - Bjelsko (12 km) - Klek (45 min). There is a mountain cabin on Klek, situated on a cliff south of the top, built in 1958 (later annexed), with some 50 beds. A nice look on Gorski Kotar is offered from there. In 1972 Klek was declared a nature reserve.

River Kupa

JOSIPDOL, a town in Gorski Kotar, 10 km southeast of Ogulin, situated at the foot of Velika Kapela Mountain; elevation 300 m; population 1,116. Economy is based on wood-processing. Josipdol is located at the intersection of the main road Karlovac - Senj and the regional road Ogulin - Oštarije - Plaški and the railroad Zagreb - Oštarije - Split.

Josipdol is a transit point on the way toward the coast and is visited by numerous tourists. It offers good opportunities for hunting tourism. Nearby Sabljaci Lake and the Dobra river offer a number of recreational opportunities: bathing, fishing, rafting; catering establishments. Mountain-lovers and hikers may enjoy Klek - a mountain of miraculous shape and beauty.

Accommodation: Hotel Josipdol (B); rooms.

BJELOLASICA, the north-western part of the Velika Kapela mountain range. The highest peak of Bjelolasica - Kula, 1,534 m - is the highest in the whole region of Gorski Kotar. The region of Bjelolasica features plant species of mountain grasses and juniper trees, while the beech forest belt also contains greater maple trees. The wider region of Bjelolasica, with the strict nature reserve of Bijele and Samarske Stijene, has been proposed to be set aside as a nature park. At the foot of the south-eastern side of Bjelolasica is the largest winter resort in Croatia, built in 1986. It has been conceived as a year-round centre for winter sports and recreation. Inside the resort are a ski lift (from the hamlet of Vrelo to the ridge of the mountain) and accommodation facilities. The construction of additional accommodation, sports and recreational facilities has been planned, as well as the construction of a ski-mountain inn on the Gomirkovica plain. In the surrounding mountains there are numerous mountain trails, especially around Bijele and Samarske Stijene.

Information: Bjelolasica Croatian Olympic Centre (Vrelo - Jasenak)

VRBOVSKO, a town in Gorski Kotar, situated on the Dobra river; elevation 506 m; population 2,047. Economy is based on farming and wood-processing. Vrbovsko is located on the main road Karlovac - Rijeka. The parish church of St. John Nepomuk was built in 1894.

Vrbovsko is surrounded by forests, pastures and meadows and is an attractive place for vacations in nature. Picturesque courses of three rivers, the Kupa, the Dobra and the Kamačnik, provide opportunities for kayaking and canoeing.

From Vrbovsko one can go for a hiking tour on the mountain range Lovnik - Litorič, toward the Kamačnik canyon, to Orlova Stijena (Eagle's Rock) and toward the Frankopan town of Severin na Kupi. Recreational facilities include tennis courts, basketball and football playgrounds and a bowling alley. Hunting, fishing and horseback riding are also possible. Local gastronomic specialties include venison, home-made cheese, etc.

You can also enjoy the rivers of this area for many sports

Croatian artist Krešo Čavlović exhibits his work at the art show

On November 8, 2001, Thursday, there will be an official opening of the art show at Art Collection Gallery, 8 Maiden Lane, Streetsville. The starting time is 6:30 pm. The show is on for one week. **ALL ARE WELCOME!**

Congratulations to Mr. Kreso Čavlovic on one more project and we wish him the best in his artistic search of excellence.

Released prisoners get warm reception

Vitez, Bosnia - More than 1,000 Bosnian Croats gave a warm welcome home yesterday to three of their ethnic kin released from the U.N. war crimes tribunal in a landmark ruling, greeting them with tears and kisses.

Returning after a UN spills court Tuesday overturned their convictions of crimes against humanity, Zoran, Mirjan and Vlatko Kupreskic issued a call rarely heard in the area for reconciliation between Bosnia's Croats, Serbs and Muslims.

Brothers Zoran and Mirjan and their cousin Vlatko Kupreskic were sentenced to between six and ten years in prison last year by the tribunal for allegedly taking part in an attack on Muslims in the central Bosnian village of Ahmici in 1993.

Dozens of relatives and friends received them with tears, hugs and kisses in the nearby town of Vitez, known as a Bosnian Croat nationalistic stronghold during and after the 1992-1995 war.

"I feel fantastic", Zoran Kupreskic told Reuters.

"What is important is that we have proven our full innocence, but unfortunately only after four years in prison," his brother Mirjan said.

The appeals court said it overturned their sentences due to inadequate evidence. It was the first time the appeals court has overturned a conviction by the lower chamber.

In a surprise move after arriving in Vitez, they called for reconciliation among Bosnia's ethnic groups, with Vlatko Kupreskic saying Serb and Muslim neighbors had contributed "immensely" to their defense. (The Toronto Star, Oct. 25)

REUTERS PHOTO

REUNION: Mirjan Kupreskic, right, is embraced by his mother yesterday in Vitez, Bosnia, following his release by the U.N. war crimes tribunal.

Four Bosnian Croatian women filed a complaint at the European Court of Human Rights

(AP) Four Bosnian Croat women filed a complaint Wednesday at the European Court of Human Rights against 38 European nations alleging they rigged elections to the Bosnian parliament last year.

The women claim members of the Organization for Security and Cooperation in Europe altered electoral laws just ahead of the November 2000 vote to deny seats to the nationalist Croatian Democratic Union, or HDZ. Their lawyers said the changes denied the women and other Bosnian Croats their right to free elections enshrined in the European Human Rights Convention. "The OSCE states intentionally disenfranchised the applicants and other similarly situated Croats," said the application submitted by the women's Croatian lawyers. They claimed that although the HDZ gained 90 percent of Bosnia's Croat vote, the rule changes allowed members of the country's Muslim community to select Croat delegates to upper chamber of parliament, ensuring seats allocated for Croats did not go to the HDZ.

The lawyers representing Delfa Bozic-Blazevic, Malina Kvasina, Zdenka Tomic and Ljubica Medic said that the OSCE nations "drafted election rules specifically and intentionally designed to rig the elections of Nov. 11, 2000." Officials at the European court said it was the first time a case had been taken against so many nations. They said it would probably take at least six months before European judges would decide if the case was admissible.

Under the peace agreement that ended Bosnia's war in 1995, the OSCE was given wide responsibility for supervising elections in Bosnia. The nations cited in the complaint are Albania, Austria, Belgium, Bulgaria, Croatia, Cyprus, the Czech Republic, Denmark, Estonia, Finland, France, Germany, Greece, Hungary, Iceland, Ireland, Italy, Latvia, Liechtenstein, Lithuania, Luxembourg, Malta, Moldova, the Netherlands, Norway, Poland, Portugal, Romania, Russia, San Marino, Slovakia, Slovenia, Spain, Sweden, Macedonia, Turkey, Ukraine and Britain. (distributed by CROWN (Croatian World Net).

NATO Believes It Foiled Strikes on Two Facilities By Muslim Extremists

BRUSSELS - Officials of the North Atlantic Treaty Organization believe they disrupted terrorist attacks planned for last week on two U.S. military installations in Bosnia.

Citing intelligence gathered by the U.S. and its allies, the officials said in interviews that terrorism had planned to attack a large U.S. facility, called Eagle base, in Tuzla, and a smaller installation, Camp Connor, near Srebrenica. The officials didn't specify who they suspect was behind the plot or precisely how they knew the two U.S. facilities were targets. About 3,000 U.S. troops serve in the 18,000-strong NATO force that keeps the peace in Bosnia, the heavily Muslim, former Yugoslav republic that was torn by civil war from 1992 to 1995. The bulk of U.S. forces are at Eagle Base, established after the Bosnian war.

According to the NATO officials, the strikes were probably being planned before the U.S. was attacked on Sept. 11, and would have been conducted by a group of Islamic extremists, some of whom were living in Bosnia at the time and some of whom were supposed to enter the country. The Bosnian police and NATO peace keepers in Bosnia have taken about a dozen suspects into custody and deported four,

according to Stefo Lehmann, a spokesman for the United Nation's police-training organization in Bosnia. But NATO officials cautioned that the detainees may not be the people they suspect of plotting the attacks on U.S. facilities. Tension is so high in Bosnia that U.S. and British officials last week cited an "imminent threat" of attack on their facilities as the reason they closed their embassies in Sarajevo for three days.

Amid the manhunt for culprits in the Sept. 11 attacks, U.S. officials said that they had uncovered several plots to strike at U.S. targets in Europe, the U.S. Embassy in Paris and the Bosnian facilities among them. Investigators haven't clearly linked the alleged plotters and the al Qaeda network of Saudi exile Osama bin Laden. But the NATO officials said one terrorism suspect now in custody in Bosnia, Bensayah Belkacem, is "conclusively linked" with Mr. Bin Laden.

One NATO official said the U.S. suspects the plotters planned to use small planes and helicopters from Civilian Visoko airfield, northwest of Sarajevo, to attack the U.S. bases or other U.S. facilities, possibly in suicide missions. He said he doubted they would have invol-